

007
f. 8p

Tom. 14

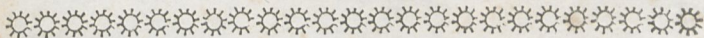
1. B.
2.
3.
4. B.
5. v.
6. B.
7. B.
8.
9. v.
10. B.
11.
12. B.
14.
15. B.
16.
17.

DISSERTATIO^{2o.} MATHEMATICA
EXHIBENS
GEOMETRIÆ
ELEMENTA,
ALGEBRAICE,
Ubi opus,
EVOLUTA,

Quam
PRÆSIDE
DN. BERNHARDO ALBINO,
PHILOS. ET MED. DOCT. hujusque PROF.
ORD. CELEBERRIMO atq; h. t. DECANO,
PATRONO & PRÆCEPTORE SVO
FUGITER. OBSERVANDO,
D. V. SEPTEMB. ANNI 1685.
Publicè discutiendam offert

AUCTOR
OTTO HOMFELD,
Bremenſis,

Francof. ad Oderam,
Typis CRHISTOPHORI ZEITLERI.

DISSERTATIO MATHEMATICA

ESSENBENS

GEOMETRIAE

ELEMENTA

ALGEBRAICAE

EVOLUTA

PRÆCIPUA

MDM BERNHARDO ALBINO

PHILOS ET MATH DOCT ALUMNI PROE

OROE LIBERANDO AD H. H. H. H.

PATRONO VICE-RECTORI WNO

UNIVERSITATIS

D. V. SEPTIMII ANNI 1833

IN URBE

AVCTOR

OTTO HOMBERG

Bamberae

Typis CHRISTOPHORI ZETTERII

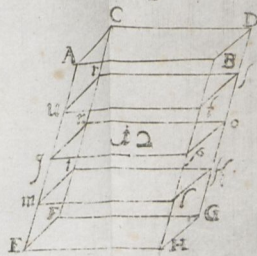
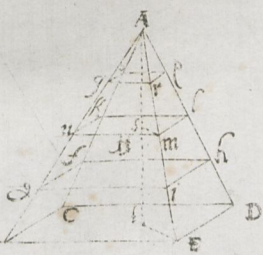
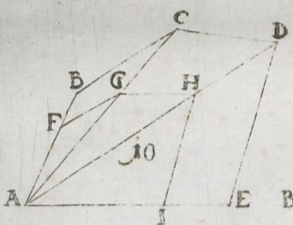
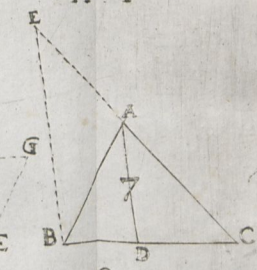
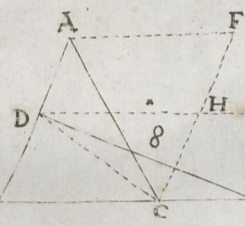
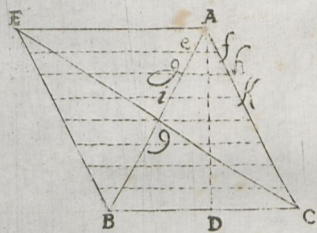
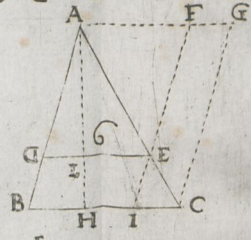
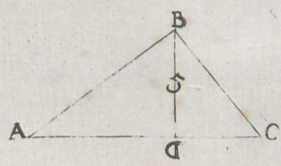
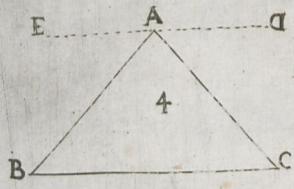
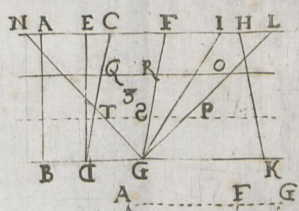
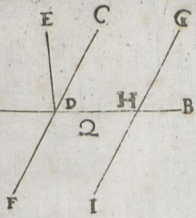
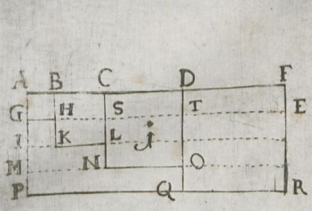
A
G
I
M
P

B

E

A

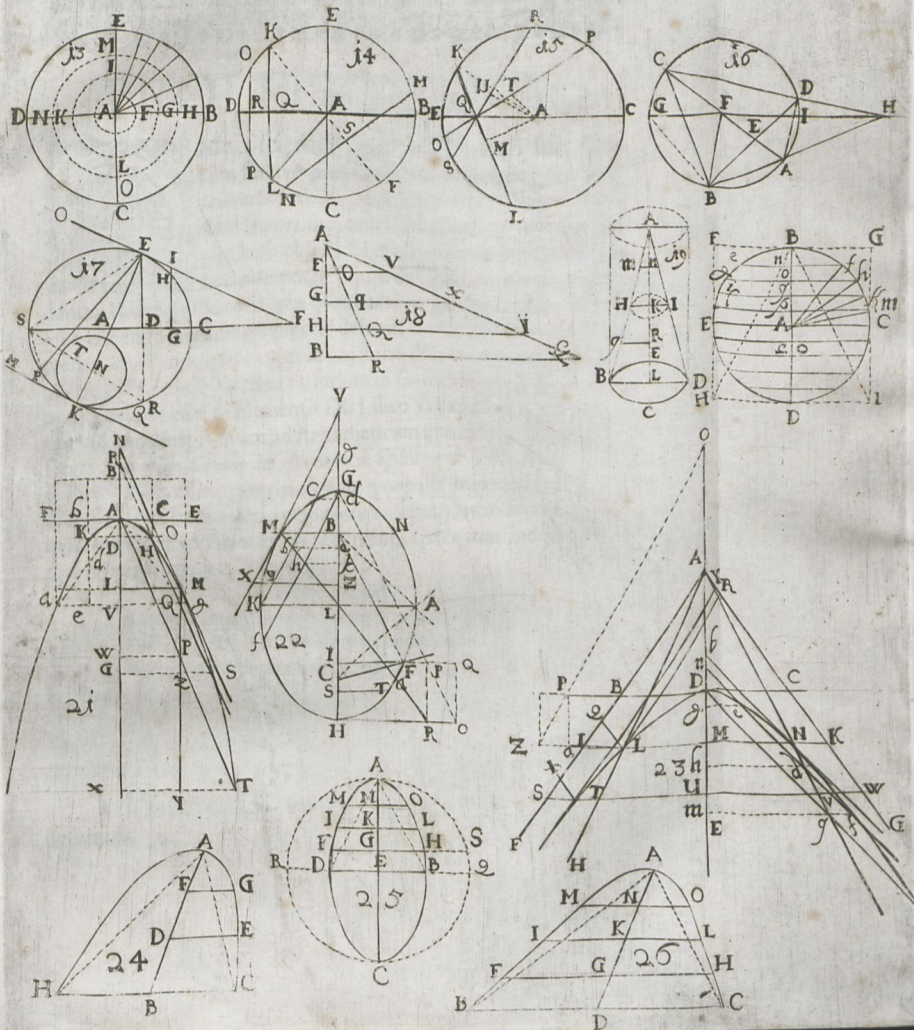

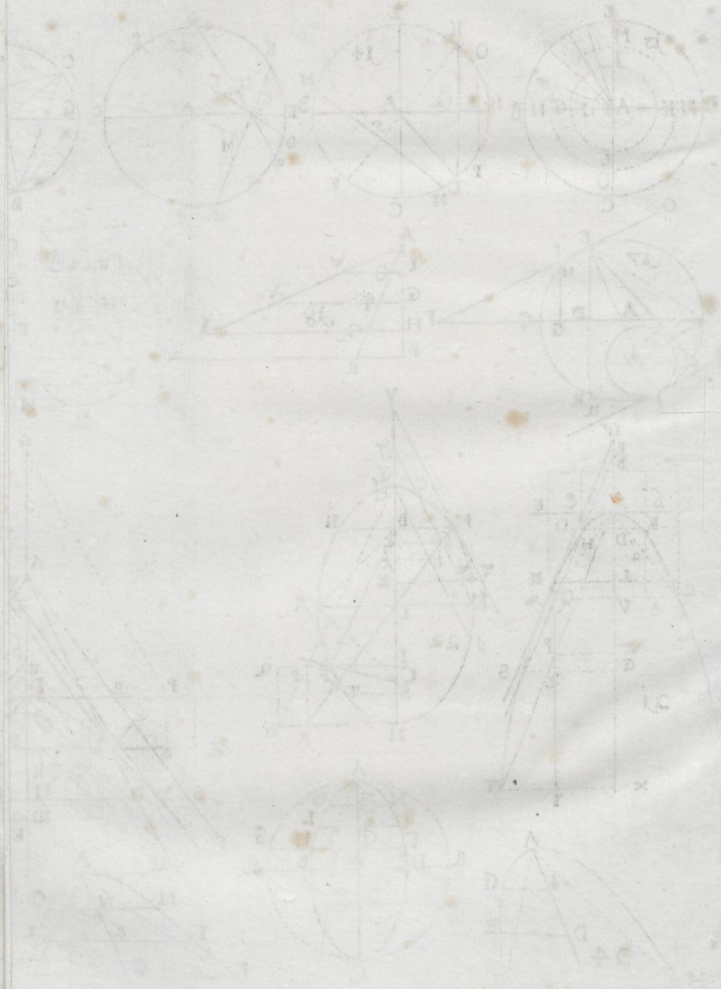

Carl Blunt Schultze

PROLEGOMENA.

Q^uoniam Mnis scientia particularis non suis tantum sibiqve propriis utitur principiis; sed & ex universaliori illa, cui subicitur, multa identidem seu præsупponit, seu assumit; quæ suis applicando objecti sui tractationem absolvit. Hinc fieri non potest, quin & Geometria nostra quædam ex Universali scientia quæ quantitatē in genere tractat assumat, quæ tamen illi non magis misceri debent, quàm Poeticæ aut Oratoricæ Grammatica sine cujus cognitione illarum neutra cognosci potest. Præcipuè doctrina rationum in Geometria magni est usus, unde Euclides eam in Elementis suis Libro V. exposuit, quæquam non ad hanc magis quàm ad Arithmeticam pertineat, uti bene observat *Sturmius, Comm. in Archim. d. Sphæra & Cylindr. l. 2. propof. 16.* Nos, cum præteriri ob eam quæ diximus rationem potuisset, illam toti tractationi præmittere volumus, ne in sequentibus, in quibus subinde quædam ex illa recurrent, quicquam iudemonstratum relinqueremus. Sint ergo

Definitiones.

1. Ratio est duarum quantitatatum ejusdem generis respectus, quo una alteram continet aut ab illa continetur.
2. Eæ quantitates dicuntur termini, quorum qui cum altero confertur *Antecedens* dicitur, reliquus *Consequens*.
3. Quod si Antecedens est Consequenti æqualis, dicitur inter eos esse *ratio æqualitatis*: Si verò Antecedens major dicitur inter eos esse *ratio majoris inequalitatis*: & si minor, *minoris*.
4. In eadem ratione dicuntur *a* ad *b* & *c* ad *d*, cum $\frac{a}{b}$ & $\frac{c}{d}$ æquantur.

A

5. Si

PROLEGOMENA.

5. Si verò $\frac{a}{b}$ majus est quàm $\frac{c}{d}$: a ad b majorem habere rationem dicitur, quàm c ad d : & si $\frac{a}{b}$ quàm $\frac{c}{d}$ minus; minorem.

6. Eandem habentes rationem proportionales dicuntur; & ipsa rationum similitudo proportio.

7. Proportionem continuam habere dicuntur quantitates, eùm ratio primæ ad secundam, secundæ ad tertiam, tertiæ ad quartam &c. est eadem.

THEOREMATA.

Eucl. II. V. I. Quæ eidem sunt eadem rationes, sunt inter se eadem.
Sic uti a ad b sic c ad d : & uti a ad b ; ita c ad f : dico fore, ut c ad d : sic e ad f .

α. def. 4. h. Quoniam enim (a) $\frac{a}{b} \propto \frac{c}{d}$ & $\frac{a}{b} \propto \frac{e}{f}$: erit quoque $\frac{c}{d} \propto \frac{e}{f}$
 b, e, c ad d : uti c ad f . Q. E. D.

II. Quatuor proportionalium productum extremorum æquat productum ex mediis. Et vice versa: Si datis quatuor terminis, productum extremorum æquatur factio ex mediis hi quatuor erunt proportionales.

9. 15. XII. 1. Sint proportionales uti a ad ax ita b ad bx
Erit $abx \propto bax$. Q. E. D.

2. Sint dati a, b, c, d .
fitque productum extremorum, ad, æquale factio ex mediis, bc ; dico a esse ad b : uti c ad d .

Cum enim $ad \propto bc$ Erit factio divisione per bd &:

$$\frac{a}{b} \propto \frac{c}{d} \quad \text{Q. E. D.}$$

Coroll.

Ergo si continuè proportionalium sint tres termini erit productum extremorum æquale quadrato medii.

III. Proportionales quatuor (uti a ad ax ita b ad bx) proportionales quoque sunt

1. In-

PROLEGOMENA.

3

1. Inversè uti ax ad a. sic bx ad b

Esi n. $\frac{bax}{ax} \propto \frac{abx}{bx}$. productum extremorum \propto produ-
cto mediorum. Unde (β) patet propositum.

(β) II. h.

2. Vicissim seu permutando : uti a ad b : sic ax ad bx. sunt e-

E. 15. 16. V.

nim extremi $\frac{a}{bx}$ Medii $\frac{b}{ax}$
9. 10. 13. VII

Et $\frac{abx}{bx} \propto \frac{bax}{ax}$.

Ergo (β) patet propositum

3. Componendo : uti a + ax ad a : sic b + bx ad b.

E. 18. V.

Sunt enim extremi $\frac{a+ax}{b}$ Medii $\frac{b+bx}{a}$

Et $\frac{ab+abx}{b} \propto \frac{ab+abx}{a}$. Ergo (β)

4. Dividendo : uti a - ax ad a : ita b - bx ad b.

E. 17. V.

Quia extremi $\frac{a-ax}{b}$ Medii $\frac{a}{b-bx}$

Erit $\frac{ab-abx}{b} \propto \frac{ab-abx}{a}$. Ergo (β)

5. Congregando : uti a ad ax : Sic a + b ad ax + bx.

E. 1. 12. V. 5.

Sunt enim extremi $\frac{a}{ax}$ Medii $\frac{ax}{a+b}$
6. 12. VII.

$\frac{aax}{ax} \propto \frac{aax}{a+b}$. Ergo (β)

IV. Si fuerit, ut totum ad totum : sic pars ad partem ; erit E. 5. 19. V.
etiam ut totum ad totum : sic reliquum ad reliquum. 7. 8. VII.

Sit ax ad bx : ut a ad b.

dico fore : ax - a ad bx - b : uti ax ad bx.

Sunt enim extremi $\frac{ax-a}{bx}$ medii $\frac{bx-b}{ax}$

$\frac{abxx-abx}{bx} \propto \frac{abxx-abx}{ax}$. Ergo (β) β . II. h.

V. Si fuerit in ordinata proportione

uti a ad ax uti ax ad ayx

E. 3. 20. 22.

sic b ad bx nec non sic bx ad byx

V. 14. VII.

Erit etiam mediis intermissis

uti a ad ayx : ita b ad byx.

Sunt enim extremi : $\frac{a}{byx}$ medii $\frac{b}{ayx}$

$\frac{abyx}{ax} \propto \frac{abyx}{ayx}$. Ergo (β)

A 2

VII. I.

PROLEGOMENA.

E. 21. 23. V.

VI. Idem est in proportione perturbata.

Sint enim quantitates: $ayx. ay. a.$
 $byyx. byx. by.$

ubi sint perturbatim:

ayx ad ay : uti byx ad by .

Et rursus ay ad a : uti $byyx$ ad byx .

Erunt etiam mediis intermissis ex æquo

ayx ad a : uti $byyx$ ad by .

Quoniam extremi ayx $byyx$
 by a

$abyyx \propto abyyx$ Ergo (β)

VII. Si inter duas datas quantitates q vaslibet, a , & b , interponantur alia quotcunque c, d, e, f , &c. erit ratio primæ datæ ad alteram datam composita ex ratione primæ ad secundam, $\frac{a}{c}$, & secundæ ad tertiam $\frac{c}{d}$, & tertiæ ad quartam $\frac{d}{f}$ & quartæ ad ult-

timam $\frac{f}{b}$

Patet enim $\frac{a}{b}$ esse $\propto \frac{acdf}{cdfb}$ Q. E. D.

Coroll.

E. Def. 10.

V.

Hinc continuè proportionalium si sint tres termini, habebit primus ad tertium duplicatam rationem ejus, quam habet primus ad secundum, hoc est compositam ex ratione primi ad secundum bis sumta, seu ut planius loquamur, rationem quam habet quadratum primi ad quadratum secundi.

Sint continuè proportionales a, b, c : dico; a esse ad c :

uti aa ad bb : seu $\frac{a}{c} \propto \frac{aa}{bb}$

γ . def. 4. h.

δ . VII. h.

Quia enim $(\gamma) \frac{a}{b} \propto \frac{b}{c}$ nec non $(\delta) \frac{a}{c} \propto \frac{ab}{bc}$

erit $\frac{a}{c} \propto \frac{aa}{bb}$ Q. E. D.

Ea-

PROLEGOMENA.

Eadem ratione patet si termini sint quatuor, fore primum ad ultimum in triplicata ratione primi ad secundum; si quinque, in quadruplicata & sic in infinitum.

Atque sic breviter totam doctrinam rationum exhibuimus atque nulla fere opera ostendimus, quæ Euclides ejusque Commentatores operosis demonstrationibus probare solent. Possent quidem his plura subnecti eorum quæ non minus ad omnem quantitatis speciem pertinent, atque illa, quæ de rationibus hic attigimus: qualia sunt, quæ Euclides in plerisque libri secundi Theorematis de Toto & partibus proponit, quæquam ea, uti dixi, non ad lineas magis, ad quas ab Euclide restringuntur, quam ad omne quantum spectent. Verum nolimus diutius in limine hærere: præterquam enim quod ea vix ad sequentium demonstrationem quicquam conferant, inventio eorum tam facilis atque exposita est, ut nec tironem Analyseos fallere possit.

Duæ tamen supersunt regulæ, quæ in sequentibus occurrent, vulgaræ illæ quidem, sed ostendendæ tamen ne quid lectoribus moram faciat.

Prior harum invenire docet summam quantitatum Arithmetice proportionalium; sc.

Si sint quocunque quantitates equali intervallo progredientes, summam maximæ & minimæ, ductam in numerum multitudinis ipsarum quantitatum producere summam datarum quantitatum. Vel quod idem valet.

Dioaph. A-
lex. d. nu-
mer. mul-
täg. prop.
4. & 5.
Bachetus
ad d. prop.
4. & 5.

Summam quantitatum Arithmetice proportionalium equalium productum ex semisse terminorum in summam extremorum.

Quod ut ostendamus, sint quantitates in Arithmetica progressionem quocunque, quarum primus terminus a , differentia x : v. g. hæ quinque: $a, a+x, a+2x, a+3x, a+4x$, ubi numerus terminorum impar: aut hæ sex $a, a+x, a+2x, a+3x, a+4x, a+5x$, ubi numerus terminorum par. Quia ergo in singulis terminis x occurrit semel amplius atque in proximè præcedente; patet esse in priori progressionem $a+x, a+2x, a+3x, a+4x, a+5x$ bis sumtis: & in posteriori esse $a+x, a+2x, a+3x, a+4x, a+5x$.

Unde conficitur utrobique summam omnium æqvare producto semis numerum terminorum in aggregatum extremorum. Q. E. P.

Sequitur altera regula, quæ invenire docet summam quadratorum à quotlibet quantitatibus dispositis in progressionem arithmetica cujus differentia minimo termino æqualis: sc.

Bachet. l. 2. *Ducendum esse numerum terminorum in planum sub maximo & sub summa extremorum, & producto addendum, quod fit ex minimo in summam omnium, compositumque trientem fore summam quadratorum.*
App. ad Dioph. de num. mult. tag. prop. 5. reg. 2.

Hoc ut dilucidè ostendatur, sint quadrata ejusmodi ordine disposita ut in schemate sc. AB GH ∞ aa BCKL ∞ 4aa. CDNO ∞ 9aa, DFQR ∞ 16aa &c. Hic quoniam

figur. I. Quadratum GH IK est æqvale dimidio parallelogr. HKIL:

$$\text{h. e. } aa \infty \frac{2aa}{2}$$

Nec non parallelogram. IMLN ∞ dimidio parallelogram-

$$\text{mi SNT O: } 3aa \infty \frac{6aa}{2}$$

Et parallelogramm. MOPZ ∞ dimidio parallelogrammi

$$\text{TEQR: } 6aa \infty \frac{12aa}{2} \text{ \& sic in infinitum:}$$

patet fore summam parallelogrammarum GH IK, ILMN, & MPOQ ∞ dimidio summæ parallelogrammorum HKSL, SNT O, TQER & sic infinitum.

Ex quo sequitur si productum ex summa omnium & maximo, h. e. parallelogr. APFR bis summatur & producto addatur, quod fit ex minimo in summam omnium, h. e. parallelogr. AGFE: Compositum trientem fore summam quadratorum. Cum verò per præcedentem summam omnium sit æqualis semis terminorum in summam extremorum: patet idem obtineri si numerus terminorum ducatur in planum sub maximo & summa extremorum. Q. E. P.

His ita prælibatis ad rem ipsam accingimur totius Geometriæ fundamentabreviter atq; perspicuè quantum per ingenii tenuitatem licebit, exhibituri.

GEO-

GEOMETRIA scientia est, quæ omnium corporum mensuras cognoscere docet. Unde objectum ejus est extensio, in qua quatuor notari possunt, Punctum scilicet, Linea, Superficies ac Corpus seu Solidum. Vel enim tota extensio consideratur, quatenus in longitudinem, latitudinem atque altitudinem porrigitur, quod Solidum est: vel longitudo tantum atque latitudo seposita altitudine cogitatur, quæ superficies est: vel longitudo sola, quæ Linea est: vel denique particula indefinitè minuta, cujus nulla quasi pars sit, quod est Punctum. Ubi liquet Lineam ex indefinitè multis punctis constari adeoque tanquam motu puncti continuo ortam concipi posse; non secus ac superficies omnis motu linearæ, ac Solidum motu superficiei describi ac generari potest. Cùm verò omnis motus vel rectè feratur, vel ad latera deflectat, necessario duæ emergunt linearum species; Recta scilicet & Curva: Unde porrò & Superficies erit vel rectilinea vel curvilinea, ac solidum vel rectilineum, vel curvilineum. Sic duæ sunt generalissimæ omnis Geometriæ partes, quarum altera naturam linearum reclarum, & quæ ex iis oriuntur superficierum ac solidorum persequitur, altera verò curvarum scientiam tradit. Utraque autem tribus absolvitur sectionibus, pro triplici scilicet genere quantitatum (punctum enim non tam ut quantitas, quàm ut quantitatis principium spectatur) quarum ordine naturam examinat. Qua methodo ita utemur, ut interim singulas quantitates quasi ex suis oriundas initiis contemplaturi simus; nec enim directè magis ad veritatem est via, quàm illa, quæ rerum origines inquirat. Cùmque singulæ illæ quantitates infinitis diversis motibus generari queant, eos hinc vel assumemus vel supponemus, qui cùm facillimi sint ac simplicissimi rem ipsam distinctissimè explicant. Erit itaque:

PARS

PARS PRIMA

De

LINEIS RECTIS & QUÆ
EX IIS CONSTANT SUPER-
FICIEBUS & SOLIDIS,

SECTIO I.

De Lineis Rectis.

Definitiones Primæ,

1. **S**I punctum aliquod ab A versus I moveatur eâ lege, ut semper indirectum procedat neque usquam ad latera deflectat, hujus puncti motu describetur *Linea Recta*.

fig. 1.

Unde recta linea inter duo puncta est brevissima.

2. Quod si linea aliqua recta AP in transversum deferatur, ut singula ejus puncta A, G, I, M, P lineas rectas efforment; lineæ à singulis punctis descriptæ dicentur *parallele*.

3. Ipsa verò inclinatio lineæ genetricis AP, ad quamlibet ortarum v. g. ad PR dicetur *Angulus rectilineus*.

fig. 2.

4. Qui angulus si fuerit ab utraque parte æqualis *Rectus* dicitur, & tum ED angulos rectos utrinque faciens est *Perpendicularis*: qui verò recto angulo major est *Obtusus*, & qui eo minor, *Acutus* appellatur.

THEOREMATA.

I. Recta linea ED alii rectæ AB quomodocunque insitens, facit aut duos angulos rectos, aut duobus rectis æquales.

E. 13. 14. l.

Anguli orti vel sunt æquales inter se vel non: Si illud; utiq; recti sunt (a). Sin hoc, concipiatur Perpendicularis ED: Sit q;

a. def. 4. h.

Angulus EDA ∝ EDB ∝ a.

Ang. EDC ∝ x

Ergo Ang. CDB ∝ a - x

Ang. ADC ∝ a + x

Uterq; CDB + ADC ∝ 2a. Q. E. P.

Co-

PARS I. SECT. I. DE LIN. RECTIS.

9

Coroll.

Si plures rectæ ED, CD ad idem punctum D in eadem recta con- E. 15. 1.
currant: omnes, qui ab iis constituuntur anguli erunt duobus re-
ctis æquales.

II. Si duæ rectæ AB, GI se invicem secuerint, erunt anguli ad
verticem inter se æquales.

Sit Ang. AHG æ a GHB æ b AHI æ c IHB æ d.

dico c esse æ b & a æ d.

Erit enim $a + b$ æ (β) & $b + d$ æ (β) & rectis β I. h.

It. $a + c$ æ (β) & rectis.

adeoque $a + b$ æ $b + d$

Item $a + b$ æ $a + c$

Ergo a æ d

Ergo b æ c . Q. E. P.

III. Si eadem rectæ AB duæ parallelæ CD, GH insistant, e-
runt anguli versus easdem partes æquales: Angulus CDB angulo
GHB & ang. CDA ang. GHA.

Cum enim parallelæ CD, GH, describantur punctis D & H,
que in linea AB translatione sua dictas parallelas describente (γ) γ . d. 2. h.
semper eadem manent ac æquidistant; necessariò CD & GH ubiq;
æquidistant, b. e. GH non magis ad AB inclinatur quàm CD.
Q. E. D.

Coroll.

1. In duas parallelas CF, GI incidens recta AB angulos alterna- E. 27. 28.
tim æquales facit sc. Ang. FDH æ GHD, uterq; enim æ (δ) ADC; 29. l.
interiores autem ad easdem partes CDH, GHD duobus rectis æ- d. II. & III.
quales efficit (ϵ). h.

2. Vice versâ, si in duas parallelas incidens recta angulos versus
easdem partes aut alternatim æquales facit, aut denique interiores
duobus rectis æquales, erunt dictæ lineæ parallelæ. e. III. & l. h.

IV. E pluribus rectis inter duas parallelas constitutis, brevis-
sima est perpendicularis; quæ verò cum parallelis æquales versus
eam partem ad quam vergunt faciunt angulos, æquales sunt; &
quæ minorem versus eam partem cum subjecta angulum facit, ma-
jor est illâ, quæ facit majorem. fig. 3.

1. Perpendicularis abbrevior est omni non perpendiculari, v. g.
CD. Promotâ enim juxta def. 2. AB ad D cum ED coincidit, quæ

B

si

si deflectat manente puncto D, ut rectæ CD insillat, necessariò omnia ejus puncta versus DR deprimentur, adeoq; E cadet infra C h. e. CD erit longior quàm ED seu AB. Q. E. D.

2. CD, FH, HK æquales angulos CDK, FGK, HKG cum parallela BK facientes versus eas partes ad quas vergunt, æquales sunt: quia enim duæ ille parallele æquidistant, omnes rectæ ita inter eas ductæ ut æqualiter versus parallelarum alterutram inclinentur, æquales erunt. Q. E. P.

3. GL minorem angulum faciens eum GK, quam facit GI major est, quàm GI, nec non GN, quàm FG: simul ac enim GI, aut FG magis vergunt versus subjectam parallelam, quàm in eo, in quo supponuntur esse situ, omnibus suis punctis ad eam accedent, adeoq; I & T ponentur infra puncta L aut N, h. e. recta GI minor est, quàm GL & FG quàm GN. Q. E. D.

Nec de conversa hujus dubitari potest.

Coroll.

1. Idem omnino obtinet in lineis constitutis inter binas diversas sed ejusdem distantie parallelas; quarum & perpendicularis brevis-sima est, quæ verò cum parallelis æquales versus eam partem ad quam vergunt faciunt angulos æquales sunt, & quæ minorem versus eam partem cum subjecta angulum facit major est illa, quæ facit majorem, & vice versa.

E, 7. 1. 2. Duæ rectæ GI, GN ex punctis I & N. ad unum tantum punctum G ad easdem partes conjunguntur.

V. Si per tres pluresve parallelas duæ rectæ ductæ, siquidem parallelarum eadem est distantia, segmenta rectarum inter parallelas comprehensa æqualia sunt, sin minus proportionalia.

Sint rectæ CD, FG, GL ductæ per parallelas NL, QQ, TP, BK: dico

1. Cum parallela NL & QQ, item QQ & TP, item TP & BK eandem inter se habent distantiam, CQ esse \propto QT \propto TD, & FR \propto RS \propto ST: sunt enim anguli Q, T, D, æquales (a).

2. Cum parallele NL, QQ, BK non eandem servant distantiam, erit segmentum FR ad RG: uti LO ad OG.

Sit enim FR \propto 2 a, OL \propto b, ducaturq; parallela TP ita ut SR faciat \propto SG \propto a.

Erit

PARS I. SECT. I. DE LIN. RECT. ¶

Erit quoniam parallele NL, QO, TP, BK omnes ejusdem sunt
distantie necessario uti jamjam ostendimus & OP \propto PG \propto b atq;
OG \propto 2b, adeoq; a ad 2a: uti b ad 2b. Q. E. D.

Sic conversa hujus patet ex conversa Cor. I. IV. h.

SECTIO II.

De Superficiebus Rectilineis.

Definitiones Secundæ

1. Si recta linea indefinitè protensa A B, manente uno puncto
A fixo pertranseat subjectam rectam BC ita, ut aliquod semper
lineæ AB punctum, rectæ BC inhæreat: quæ eo motu
describitur figura *Triangulum* dicitur. fig. 4.

2. Hoc pro diversitate laterum est vel *Æquilaterum*, quod tria;
vel *Isosceles*, quod dua latera æqualia habet, vel *Scalenum*, quod
nulla. Ratione verò angulorum est vel *Rectangulum*, quod ha-
bet rectum; vel *Amblygonium*, quod obtusum; vel *Oxygonium*,
quod tres habet acutos angulos.

3. Si recta AP in transversum deferatur ita, ut singula ejus pun-
cta, lineam rectam describant, quod eo motu percurritur spati-
um APFR *Parallelogrammum* dicitur. fig. 1.

Hoc ergo semper duo opposita latera & angulos habet æqualia.

4. Hoc si æquilaterum & rectangulum est *Quadratum* dicitur; E. 34. I.
si rectangulum non autem æquilaterum *Rectangulum*: si æquila-
terum sed non rectangulum *Rhombus*: si nec rectangulum nec æ-
quilaterum *Rhomboides* appellatur.

5. *Altitudo* figuræ est linea à vertice ad basin perpendicularis.

6. *Figuræ similes* dicuntur, quæ habent angulos æquales & late-
ra proportionalia.

THEOREMATA.

VI. Trianguli ABC duo quælibet latera AB, BC majora sunt
reliquo AC. E. 20. I.

In nulla enim brevior linea inter A & C consistere potest quàm
recta. (a) Ergo AC minor est, quàm AB + BC. Q. E. D. fig. 4. (a) def. 1.

B 2

VII. O. Cor. Sect. I.

PARS I. SECT. II. DE SUPERFIC. RECTIL.

E. 17. 32. l. VII. Omnes anguli in triangulo (ABC) sunt duobus rectis æquales.

Fiat DAE parallela rectæ BC.

β. Cor. 1. Quoniam e. ang. EAB ∝ (β) ABC & DAC ∝ (β) ACB, erunt

III. h. anguli ABC + BAC + ACB ∝ angulis DAB + BAC + EAC ∝

γ. cor. l. h. (γ) 2 r. Cirs. Q. E. D.

Coroll.

1. Omnes anguli simul sumti æquales sunt in quolibet Triangulo: & si duo anguli Trianguli unius sunt duobus angulis alterius Trianguli æquales, & tertius tertio æqualis erit.

2. In quovis triangulo, uno latere producto externus, æqualis est duobus internis & oppositis.

E. 16. 32. l. VIII. Triangulum rectangulum, æquiangulum est triangulis, quæ fiunt à linea recta ab angulo recto ad basin perpendiculariter demissa.

fig. 5. Sit in Δlo ABC ex recto B demissa perpendicularis BD, ponaturq; Ang. BAD ∝ a, ACB ∝ b ABD ∝ c & DBC ∝ d; ut rectus ABC ∝ BDA ∝ BDC fiat ∝ c + d.

α. Cor. 1. Quoniam ergo Anguli Δli ABC ∝ angulis Δli BAD (α) b. c.
VII. h.
$$\frac{d + c + a + b}{d + c + a + c}$$

Erit b ∝ c.

Porrò & anguli Δli ABC ∝ angulis Δli BDC (α)

sc. d + c + a + b ∝ d + c + d + b

Ergo a ∝ d.

Triangulum itaque ABC æquiangulum est Δlis BDA & BDC.

Q. E. P.

E. 5. 6. l. IX. Æquales anguli in Triangulo ab æqualibus lateribus subtenduntur & vice versa.

fig. 4. In Δlo ABC sit angulus ABC ∝ angulo ACB: dico fore rectam AB ∝ AC.

β cor. 1. Ductâ enim rectâ EAD parallela ad BC; erit (β) angul. EAB ∝ ang. ABC; nec non ang. DAC ∝ ACB: adeoque EAB ∝ DAC.

γ. IV. h. Quapropter erit (γ) & AC ∝ AB.

Conversa Sic & conversa patet (δ). Q. E. D.

fa IV.

X. Ma

X. Major angulus in Triangulo à majori latere subtenditur & E. 18. 19. I. vice versa.

Sit ang. ABC major angulo ACB: dico AC fore majorem AB.
 Quoniam enim AC minorem facit angulum cum BC ad eam partem ad quam vergit quam AB cum BC erit (γ) AC hac major. Sic (δ) & conversa patet. Q. E. D.

XI. Triangula æquiangula habent latera proportionalia & E. 4. 5. VI. vice versa.

Sint Δ la æquiangula ABC & ADE: dico AB esse AD: uti AC ad AE & uti BC ad DE. fig. 6.

Quia enim ex hypothesi ang. B \propto D & ang. C \propto DEA; erit (ϵ) BC parallela ad DE, cui si concipiatur esse tertia AF parallela; erunt duæ rectæ AB, AC per tres parallelas AF, DE, BC ductæ ad eor. (ζ) AD ad BD: uti AE ad EC & componendo (η) AB ad AD, uti AC ad AE: Eadem ratione manifestum erit AC esse ad AE: ut BC ad DE, scilicet, angulus DEA angulo C superimponatur & reliqua fiant ut antè. Q. E. P.

De conversa dubium esse non potest per (S).

Coroll.

1. Recta basi parallela latera Trianguli secat proportionaliter, ad eoque à Triangulo Triangulum simile abscindit & vice versa. E. 2. VI.

2. Triangula æquilatera sunt æquiangula: nam & ea habent latera proportionalia. E. 8. I.

XII. Triangula, quæ duos angulos æquales habent & unam rectam æqualem, habent & reliquum angulum & reliqua latera æqualia. E. 26. I.

Sint in Δ lis ABC & ACG ang. BAC \propto ang. ACG & B \propto G item recta AB \propto GC, erit necessario & ang. ACB \propto ang. CAF (α) adeoq. Δ la hec æqui angula, quæ proinde (β) latera habebunt proportionalia scilicet, uti BA ad GC sic BC ad AG & c. sed BA est \propto CG. Ergo & reliqua latera æqualia. Q. E. D. β . XI. h.

XIII. In triangulo rectangulo quadratum, quod fit à latere angulum rectum subtendente, æquale est iis, quæ à lateribus rectum angulum continentibus fiunt quadratis. E. 47. I.

Sit in triang. rectang. ABC, AB \propto x, BC \propto y, AC \propto z, dico fore $xx + yy \propto zz$. B 3 Ob fig. 5.

14 PARS I. SECT. II. DE SUPERFIC. RECTIL.

γ. VIII. h. Ob æquiangula enim triangula ABC & ABD (γ) erit (δ).
δ. XI. h. uti z ad x: ita x ad xx ∞ AD.

Item obæquiangula Δla
ABC & BDC (γ) erit (δ)

$$\text{uti } z \text{ ad } y: \text{ ita } y \text{ ad } \frac{yy}{z} \infty DC$$

$$\text{Tota ergo AC } \frac{xx + yy}{z} \infty z$$

$$\text{adeoq; } xx + yy \infty zz. \text{ Q. E. P.}$$

Coroll.

fig. 6. In triangulo Oxygonio ABC posita BC ∞ a AB ∞ b, AC ∞ c
& CH ∞ x erit BH ∞ a - x adeoq; perhanc

$$\frac{bb - aa + 2ax - xx \infty cc - xx}{bb + 2ax \infty aa + cc.}$$

$$\text{Et } bb + 2ax \infty aa + cc.$$

E. 12. II.

E. 13. II.

Quod si triangulum esset obtusangulum & angulus B obtusus foret $cc \infty bb + aa + 2ax$.

XIV. Trianguli latera sunt proportionalia, segmentis baseos,

quæ fiunt à linea angulum oppositum bifecante.

E. 3. VI.

fig. 7.

Sit Δ ABC recta bifecans ang. A, AD: dico fore AC ad AB uti CD ad DB.

Producta enim AC, factaq; EA ∞ AB, erit ang. AEB ∞ ang. ABE

ε. IX. h.

ζ. Cor. 2.

VII. h.

η. Cor. 2.

III. h.

δ. XI. h.

E. 6. VI.

fig. 6.

13. prolog.

n. 4.

x. Cor. 1.

XI. h.

ang. autem BAC est ∞ ang. ABE + AEB (ζ) adeoq; ang. DAB ∞ ABE: & hinc (η) linea BE parallela lineæ AD, hoc est (θ) triangulum ADC est simile triangulo EBC: & hinc CA ad AE seu AB, uti CD ad DB. Q. E. P.

XV. Triangula, quæ habent duo latera circa æqualem angulum proportionalia, similia sunt.

Sint Δla ABC, ADE in quibus ang. A communis & AB ad AD: uti AC ad AE: dico Δla ea esse similia.

Quoniam enim AB ad AD: uti AC ad AE erit & dividendo (i) DB ad AD uti EC ad AE, adeoq; latera Δli BAC à recta DE secta sunt proportioneliter, unde erit BC ad DE (x) parallela adeoq; di-

cta triangula similia sunt (x) Q. E. D.

Coroll.

PARS I. SECT. II. DE SUPERFICIEB. RECTILIN. 15

Coroll.

Ergo Triangula, quæ habent duo latera circa æqualem angulum E. 4. I. æqualia, habent & reliquum latus & reliquos angulos æqualia.

XVI. Triangula similia sunt, quæ habent duo latera proportionalia & angulum hisce oppositum æqualem & reliquos ejusdem speciei. E. 7. VI.

Sint in Triangulis ABC, ADE, latera AE, ED, AC, BC proportionalia & Angulus A communis; fiat g_1 FI lineæ AB parallela; & sint AE \propto a, DE \propto b, EC \propto c, IC \propto d, IB \propto e. fig. 6.

Quoniam a ad b: uti a+c ad d+c: & (B) a ad c: uti e ad d
erit (a) a d+ca \propto ab+bc. erit (a) ad \propto c.e. α . 2. prol.
posito g_1 pro ad, ce: ce+ea \propto ab+bc. β . V. h.

$$\frac{e}{b} \propto \frac{a+c}{a+c} \text{ adeoque } e \propto b. e. \text{ IB } \propto \text{ DE.}$$

Jam verò cum ex hypob. DE faciat cum DA angulum ejusdem speciei, atque BC cum BA; necessariò DE & BL versus easdem partes vergunt. Atqui duæ rectæ æquales inter duas parallelas (γ) æquales etiam angulos cum subjecta faciunt versus eas partes ad quas vergunt. Ergo ang. B. \propto ang. D. adeoque (δ) & E \propto C & triangula ipsa (ϵ) similia. Q. E. P. γ . IV. cõv. h.

XVII Area trianguli est æqualis basi in altitudinis semissem ductæ. δ . Cor. 1. VII. h.

Sit triang. quodvis ABC; ejus g_2 basis \propto x, altitudo AD \propto a:
duo aream ejus esse $\propto \frac{ax}{2}$ ϵ . XI. h. fig. 9.

Trianguli enim ABC area constituitur ex indefinitè multis rectis lineis ef, gh, ik &c. basi parallelis, quæ singule æqualiter ab invicem disident, & à triangulo hoc abscindunt triangulum ei simile (α). Unde efficitur, rectas illas esse Arithmeticè proportionales: sunt enim inter se ef, gh, ik &c. ut Ae Ag, Ai, h. e. ut 1. 2. 3 &c. propter æquales excessus eg, gi, &c. adeoque omnium harum reclarum aggregatum, h. e. totum triangulum ABC erit æquale summa reclarum indefinitè multarum arithmeticè proportionalium, quarum minima est punctum A, maxima verò ipsa basis BC. α . Cor. 1. XI. h.

Næ

16 PARS I. SECT. II. DE SUPERFICIEB. RECTILIN.

Numerus autem earum rectarum erit \propto altitudini figuræ; cum inter basin & verticem quomodocunque positum, semper tot tantum interesse possint lineæ, quot puncta continet altitudo AD. Ergo ut summa harum rectarum inveniatur juxta reg. priorem in prolegomenis ostensam, addenda hic erit puncto A basis BC: b. e. \propto ad o (tantundem n. valet punctum in extensione atque cifra in numero) ut aggregatum idem sit atque ipsa basis \propto x, qua ducta in $\frac{1}{2}$ a semissem altitudinis, totum triangulum erit $\propto \frac{ax}{2}$ Q.E.D.

XVIII. Area parallelogrammi est aqualis basi in altitudinem ductæ.

fig. 9. Sit parallelogramm. ACBE, & basis BC \propto x Altitudo \propto a: dico ejus Aream esse \propto ax.

Area enim hæc constituitur à basi \propto x toties sumta, quot puncta in altitudine \propto a continentur: b. e. est \propto ax: quantumcumq; etiam parallelogrammum hoc fuerit obliquangulum. Q. E. P.

Coroll.

E. 34. 41. 1. Ergo omne triangulum est dimidium parallelogrammi eandem basin & altitudinem habentis.

E. 1. VI. XIX. Triangula & parallelogramma æquialta sunt ut bases, & quæ æqualem basin habent sunt ut altitudines.

fig. 8. Sint Triang. æquialta DBC & DBE, Sintque parall. æquialta DHBC & DGBE.

& sit altitudo communis \propto a

$$BC \propto x \quad BE \propto y$$

Erit Δ lum DBC ad DBE. It. Parall. DHBC ad DGBE

$$b. e. \frac{ax}{2} \text{ ad } \frac{ay}{2} : \text{ uti } x \text{ ad } y. \quad b. e. ax \text{ ad } ay : \text{ uti } x \text{ ad } y.$$

Alteræ partis eadem est demonstratio: sit enim basis communis \propto x & altitudo alterius \propto a, alterius \propto b:

$$\text{erit } \frac{ax}{2} \text{ ad } \frac{bx}{2} \text{ in Triangulis } \left. \vphantom{\frac{ax}{2} \text{ ad } \frac{bx}{2}} \right\} : \text{ uti } a \text{ ad } b. \quad \text{Q. E. P.}$$

$$\& \quad \frac{ax}{2} \text{ ad } \frac{bx}{2} \text{ in Parallelog.}$$

Coroll.

PARS I. SECT. II. DE SUPERFICIEB. RECTILIN. 17

Coroll.

Triangula & parallelogramma æqualia & æqualis basis, sunt æqualia. E. 35. 36. 37.

XX. Triangula & parallelogramma similia sunt inter se in duplicata ratione laterum homologorum. E. 19. VI.

Sint triangula similia. *Sint parallelogramma similia.* fig. 6.
ABC, ADE ABCG ADEF

Sitque BC ∝ a. AB ∝ c. AC ∝ e. AH ∝ x.
DE ∝ b. AD ∝ d. AE ∝ f. AL ∝ y.

dico $\frac{ax}{2} = esse ad \frac{by}{2}$ (uti & ax ad by) uti aa ad bb : cc ad dd : ee ad ff.

Est enim ex hypothesi

$\frac{c}{d} \propto \frac{a}{b} \propto \frac{e}{f} \propto \frac{x}{y}$ Quare $\frac{ax}{by} = \frac{aa}{bb} = \frac{cc}{dd} = \frac{ee}{ff}$ Q. E. D.

XXI. Triangula & parallelogramma æqualia, quæ habent unum angulum æqualem, habent latera circa æquales angulos reciproce proportionalia. E. 14. 15. VI.

Sit triang. ABC (vel parallelogr. ABCF.) ∝ *triangulo DBE (vel parallelogr. DBEG)* ∝ x, & *triangulum DBC (vel parallelogr. DBGH)* ∝ y. *sitq;* AB ∝ a, BD ∝ b, BC ∝ c & EB ∝ d. dico AB ∝ a esse ad DB ∝ b; uti BE ∝ d ad BC ∝ c.

Est enim (α) Δ ABC vel □ ABCF ∝ x ad y : uti a ad b α, XIX. h.

& Δ DBE vel □ DBGE ∝ x ad y : ut d ad c.

Ergo (β) a ad b : uti d ad c Q. E. P. β. 1. pro-

XXII. Triangula & Parallelogramma, quæ habent unum angulum æqualem, habent inter se rationem, quæ ex lateribus, quæ circa æqualem angulum, componitur. log.

Sit triang. ABC vel □um ABCF ∝ x *Sitq;* AB ∝ a

Δlum BDC vel □um BDCH ∝ z BD ∝ b

Δlum EDB vel □um EBDG ∝ y BC ∝ c

BE ∝ d.

Quoniam (γ) x ad z : uti a ad b, & y ad z ut d ad c γ. XIX. h.

erit (δ) bx ∝ az & cy ∝ dz δ. 2. pro-

log.

atque

$$\text{atque } \frac{bx}{a} \propto z \propto \frac{cy}{d} \propto z$$

$$\frac{bdx \propto acy}{}$$

$$\text{Ergo } \frac{x}{y} \propto \frac{ac}{bd} \text{ Q.E.D.}$$

E. 24. 26. VI. XXIII. Omnes figuræ multilateræ similes, si sibi ad angulum æqualem imponantur circa eandem diámetros consistant, oportet.

fig. 10. *Sint figuræ similes ABCDE, AFGHI.*
Quoniam est ex hypothesi AB ad AF ut BC ad FG, præterea
angulus F ∝ angulo B: erunt (α) triangula ABC, AFG similia
adeoq; angulus GAF ∝ ang. BAC, b. e. AC incidet in AG. Q.E.D.
Eadem in reliquis diamentris demonstratio.

Coroll.

E. 20. VI. Figuræ similes per diámetros suas in æqvè multa triangula similia dividuntur.

E. 20. VI. XXIV. Omnes figuræ multilateræ similes sunt in duplicata ratione laterum homologorum.

fig. 10. *Sint figuræ similes ABCDE & AFGHI*
Sit q; AF ∝ a, AB ∝ b, AG ∝ c, AC ∝ d, AH ∝ e & AD ∝ f.
Quoniam duæ diamentris AC, AD, triangula AFG & ABC,
item Δla AGH & ACD, nec non Δla AHI & ADE (α) similia sunt;
erit (β) Δum AFG ad Δum ABC uti aa ad bb; Δum AGH ad
Δum ACD, uti cc ad dd; Δum AHI ad Δum ADE uti ee ad
ff. Atq; uti (γ) a est ad b, uti c ad d; & c ad d, uti e ad f.
b. e. (δ).

Cor. XXIII. h. β. XX. h. γ. XI. h. def. 4. prolog.

$$\frac{a}{b} \propto \frac{c}{d} \propto \frac{e}{f} \text{ adeoq; } \frac{aa}{bb} \propto \frac{cc}{dd} \propto \frac{ee}{ff}$$

Quo fit, ut cum singule partes figuræ AFGHI sint ad singulas partes figuræ ABCDE; uti aa ad bb, vel cc ad dd, vel ee ad ff; etiam (ε) tota AFGHI, sit ad totam ABCDE; uti aa ad bb vel ee ad dd vel ee ad ff. Q.E.D.

SE-

SECTIO III.

De Solidis Rectilineis

Definitiones tertiæ.

1. SI recta quævis AB indefinitè protensa manente uno puncto A fixo, circa quamvis superficiem rectilineam v. g. BCDE in alio plano constitutam revolvatur, ita ut aliquod semper lineæ mobilis punctum lineis extremis hujus superficiæ BCDE inhæreat; orietur eo motu superficies pyramidalis, quodqve hac superficie continetur solidum, *Pyramis* dicitur.

fig. 11.

2. In ea punctum A, vertex; superficies autem BCDE basis appellatur, quæ prout est vel triangula vel quadrangula &c. ipsa Pyramis triangula, quadrangula &c. fit.

3. Si quodvis planum v. g. EFGH juxta lineam rectam immotam EA, quomodocunqve super illo elevatam attollatur ita ut in omni elevatione maneat sibi ipsi parallelum nec ullo modo rotetur: quæ eo motu describitur figura solida, *Prisma* dicitur.

fig. 12.

THEOREMATA.

XXV. Solidum Pyramidis æquale est basi in tertiam partem altitudinis, aut altitudini in tertiam partem baseos ductæ.

Sit Pyramis ABCDE, ejusq; basis BCDE, $\propto x$, altitudo $\propto a$: dico ejus solidum esse $\propto \frac{1}{3} ax$.

fig. 11.

Hæc Pyramis constituitur ex indefinitè multis figuris rectilineis (BCDE, fghi, klmn, opqr &c. usq; ad verticem A) sibi invicem parallelis & similibus, omnes enim sunt æquiangule & latera habent proportionalia. Omnes autem figure rectilineæ similes sunt induplicata ratione laterum homologorum (a) unde erit BCDE ad fghi; uti quadratum ED ad quadratum ih: & vicissim (b) uti BCDE ad quadratum ED, sic fghi ad quadratum lineæ ih; sic klmn ad quadratum lineæ ln & sic porro usq; ad ipsum verticem A. Unde consistit omnes istas figuras constituentes Pyramidem hanc b. e. totam Pyramidem esse ad summam omnium

a. XXIV. 6

β. 3. prolog. n. 2.

C 2

qua-

quadratorum ex lateribus omnibus homologis lineæ DE parallelis ortorum; uti dicta figura BCDE ad quadratum lineæ DE; cum enim singule partes utriusque dictam habeant rationem, eandem

γ. 3. prolog. n. 5.

Et (γ) tota inter se servabunt.
Ponamus igitur rectam DE ∞ b, ejusq. quadratum ∞ bb atque invenienda jam sit summa omnium quadratorum ex rectis sibi parallelis, quæ sc. figurarum omnium pyramidem constituentium homologa sunt latera DE, ih, nl, rp &c. ortorum. Ubi meminimus omnes illas rectas, cum sint sibi parallele & æquidistantes ac

d. v. dem.

XVII. h. Triangulum ADE, constituent (δ) esse aggregatum arithmetice progressionis, cujus primus terminus punctum A ∞ o ultimus terminus ∞ lineæ DE, numerus terminorum ∞ altitudini Pyramidis, non trianguli ADE (tot enim inter verticem basinq. tantum possunt esse plana rectilinea, quot sunt puncta altitudinis Pyramidis) differentia autem itidem ∞ puncto ∞ o. Ergo juxta regulam posteriorem in prolegomenis demonstratam, summa quadratorum, quæ

querimus erit $\infty \frac{abb}{3}$: quod enim in terminum minimum ∞ o ducendum est erit ∞ o seu nibilo. Diximus verò & ostendimus ante, esse, uti quadratum DE ad BCDE ita summam inveniendam ad ipsam Pyramidem, b. e.

uti bb ad x, ita $\frac{abb}{3}$ ad Pyramidem quæ binc inveniatur

$$\text{esse } \infty \frac{ax}{3} \text{ Q. E. D.}$$

XXVI. Solidum Prismatis est æquale basi ductæ in altitudinem.

fig. 12. Sit prismatis ABCDEFGH basis EFGH ∞ x, altitudo verò ∞ a: dico ejus solidum esse ∞ ax.

Solidum enim illud est aggregatum tot figurarum rectilinearum basi æqualium & similium, quot inter utramque basin consistere possunt (v. g. EFGH, mikl, nopq, rstu, CDAB, &c.) totidem sc. quot altitudo ∞ a puncta habet, tot enim tantum plana rectilinea inter eas interesse queunt, quantumcunque ipsum prisma fuerit obli-

PARS I. SECT. III. DE SOLIDIS RECTILIN. 21

obliquum. Ergo Solidum Prismatis æquatur basi in altitudinem ductæ. Q. E. D.

Coroll.

1. Omnis Pyramis est tertia pars Prismatis ejusdem altitudinis & basios. E. 7. XII.

2. Omnes Pyramides & omnia Prismata ejusdem altitudinis sunt ut basios, & viceversa. E. 5. 6. XII. 25. 30. 31. 32.

XXVII. Pyramides & Prismata (h. e. quæ similibus planis continentur) similia sunt in triplicata ratione laterum homologorû. E. 23. XI. 8.

Sint enim Pyramides similes ABCDE & aklmn; sit g, basis unius BCDE ∞ x alterius klmn ∞ y; altitudo unius Δt ∞ a, alterius Δs ∞ b. ED ∞ c. lm ∞ d. XII. fig. II.

Erit primæ solidum $(a) \frac{ax}{3}$: alterius $\frac{by}{3}$ que sunt uti ax ad by. α. XXV. h.

Jam verò (β) x ad y; uti cc. ad dd. h. e. $\frac{x}{y} \propto \frac{cc}{dd}$: nec non a ad b; uti c ad d (utraque enim (γ) uti AE ad Am) h. β. XXIV. γ. XI. h.

h. e. $\frac{a}{b} \propto \frac{c}{d}$ Ergo $\frac{ax}{by} \propto \frac{c^3}{d^3}$

Sic & Prismata similia, qualia sint v. g. ax & by: sunt in triplicata ratione laterum homologorum; nam prismata ax est ad prismata by, uti

Pyr. $\frac{ax}{3}$ ad Pyr. $\frac{by}{3}$ Q. E. D.

XXVII. Pyramides & Prismata æqualia habent altitudines & basios reciproçè proportionales. E. 34. XI. 9. XII.

Sint æquales Pyramides $\frac{ax}{3}$ & $\frac{by}{3}$ aut prismata æqualia ax & by: ubi a & b sint altitudines x & y basios

Quia $\frac{ax}{3} \propto \frac{by}{3}$ & ax ∞ by

Erit $\frac{a}{b} \propto \frac{y}{x}$ h. e. uti a ad b; ita y ad x. Q. E. P.

PARS SECUNDA

De

LINEIS CURVIS & QVÆ
EX IIS CONSTANT SUPER-
FICIEBUS & SOLIDIS.

UTi linea recta describitur motu puncti indirectum semper ab-
euntis; ita Curva producitur motu puncti, semper h. e. in
quolibet puncto ad latera descedentis. Unde patet omnem
Curvam considerari posse ceu Polygonon indefinitè mul-
torum laterum, tot sc. quot diversos situs punctum mobile nanci-
scitur, præsertim si punctum tanquam linea recta indefinitè par-
va spectetur. Atque hinc manifestò variæ veritates ad omnes Cur-
vas pertinentes possent deduci, siquidem id operæ pretium foret.
Patet enim cuius: omnem Curvam à recta in uno tantum pun-
cto tangi & angulum Contactus esse omni rectilineo minorem si-
ve non angulum. Patet etiam Curvæ omnis, cuius punctum ge-
nerans semper versus eandem partem descedit, neque tamen per gy-
ros uti linea Spiralis in se recurrit, subtensas intra suum arcum to-
tas cadere & productas totas extra Curvam: adeoque dictas Cur-
vas à recta in duobus tantum punctis secari. Ex eadem definitio-
ne etiam liquet infinita posse esse Curvarum genera, ex quibus ta-
men illa tantum in Geometria admitti possunt, quæ per motum a-
liquem continuum aut per plures, qui se mutuo consequuntur, aut
etiam concurrentes unum compositum efficiant, quorumque uni ab
aliis regantur, imaginari possumus. Motus tamen puncti ad latera
ita descedentis, vix sine una aut pluribus rectis, ad quas referatur, de-
terminari potest. Ubi simplicissima & prima omnium Curvarum,
quæque sola simplici ac continuo motu lineæ rectæ punctive in ea
decurritur Circulus est: cæterarum verò, quæ per motus composi-
tos generantur rursus infinita sunt genera, cum motuum simpli-
cium qui compositos constituunt, inter se ratio infinitis modis va-
ria-

E. 16. III.

E. 2. III.

V. Cart.

Geom. I.

II. ab init.

PARS II. MEMB. I. SECT. I. DE LIN. CIRCULARI. 23
riari potest; ex quibus tamen hodie notissima sunt Parabola, Ellipsis & Hyperbola. Et hæ sunt, quarum naturam & præcipuas proprietates breviter hic prosequemur, quod ad Elementa sufficere potest. Partis ergo hujus duo membra constituemus, quorum prius Circulum, posterius reliquas, quas diximus, Curvas explicabit.

MEMBRUM I.
DE CIRCULO.

SECTIO I.

De Linea Circulari.

Definitiones Primæ.

1. **S**I linea recta AB, manente uno ejus termino A fixo tota simul circumferatur, donec redeat in locum, unde motum suum inchoavit; punctum B curvam describet BECD, quam *Circulum* seu *Peripheriam* vocamus. fig. 13.

2. Et punctum fixum A *centrum* Circuli dicetur.

3. Recta AB vel AC vel AE &c. *Radius* Circuli.

4. Si bini radii AB, AD ita constituantur ut unam rectam efficiant EC (hoc est quævis recta per Centrum ducta & utrinque in circulo terminata) *Diameter* circuli appellabitur.

Coroll.

1. Cum verò AB eo, quo diximus, modo rotatur, non tantum punctum B, sed & singula reliqua puncta F, G, H &c. itidem Centrum sc. A; & hi sunt, qui Circuli concentrici dicuntur. Ubi statim liquet omnes Circulos concentricos sibi esse parallelos, seu in singulis punctis æquidistare, cum puncta F, G, H in radio AB, quibus describuntur, semper eadem sint, in quavis statione. Ex quo porro constat omnes Circulos non parallelos, inter quos etiam sunt, E. 5. 6. III. qui se mutuo vel tangunt vel secant, non esse concentricos.

2. Ex qua eadem circuli generatione fluit: Duos circulos se in E. 10. III. duobus tantum punctis secare. Cum enim circuli se secent, tum

tan-

tantum, cum radii diversi ad idem punctum constituuntur, id autem fieri non possit, nisi semel tantum versus utramque partem (α) IV.p.1. patet propositum.

3. Porro ex ea consequitur: Circulum ubique esse uniformem, h. e. æqualia ejusdem Circuli segmenta, sibi imposta esse coextensa seu congruere, cum omnes ejus partes motu planè eodem generentur: idemque est in similibus circulorum segmentis. Unde & illud patet: Si in circulo applicentur duæ rectæ æquales, KL, MN, arcus KEL, MCN ab æqualibus rectis subtensos inter se æquales esse & vice versa; & similiter arcum, qui subtenditur à majori recta KL esse majorem, eum verò, qui à minore OP minorem.

E. 14. 23.
III.
E. 28. 29. III

THEOREMATA.

I. In circulo BCDE quadratum rectæ KQ ex quovis Circuli puncto K in Diametrum EC, perpendiculariter cadentis, æquale est rectangulo EQC, sub segmentis diametri EQ, QC.

Sit radius AK, AB, AC &c. $\propto a$, KQ $\propto y$, ER $\propto x$, erit AQ $\propto a-x$ & CQ $\propto 2a-x$: dico $yy \propto 2ax-xx$.

Est enim quadr. AK $\propto aa$
quadr. QA $\propto aa-2ax + xx$.

¶ XIV.p.1 Ergo (β) quadr. AE seu $yy \propto 2ax-xx$. Q. E. D.

Coroll.

1. Si in circulo BCDE diameter EC, quondam KL in Circulo ductam ad angulos rectos secat, bifariam eam secabit. Producta enim KQ ad L, sit QL $\propto z$, KQ $\propto y$ &c. ut supra:

γ. I. h. dico $z \propto y$.
Quoniam ergò (γ) tam z quam $yy \propto 2ax-xx$:

$$\frac{erit \ z \propto yy}{\& \ z \propto y. \ Q. E. D.}$$

2. Hinc & patet, diametrum circulum dividere in duas partes æ-

E. def. 17. l. quales.
Omnes enim rectæ, per diametrum perpendiculariter ductæ bifariam secantur, unde ipse circulus bifariam secatur.

3. In circulo maxima linea est diameter EC, aliarum autem, centro A propinquior (h. e. in quam ex centro ducta perpendicularis brevior est) MN major remotiore OP.

Sit

PARS II. MEMB. I. SECT. I. DE LIN. CIRCUL. 25

Sit ex A in OP perpendicularis ducta AR \propto x, & ex A in MN ducta perpendicularis AS \propto y, sitq; x major quam y, radius a; erit DR \propto a-x, BR \propto a- $\frac{1}{2}$ x & ST \propto a-y, KS \propto a- $\frac{1}{2}$ y.

Quoniam ergo x major y & (δ) quadr. OR \propto parallelogr. d. l. h. BRD \propto aa-xx, quadr. verò SM \propto parall. KST \propto aa-yy erit necessariò aa-yy majus aa-xx

& MS \propto yaa-yy maj. yaa-xx \propto OR. E. Cor. I.

& MN \propto (ϵ) zyaa-yy maj. zyaa-xx \propto OP. Q. E. D. I. h. E. 14. III.

4. In Circulo æquales rectæ æqualiter à Centro distant & quæ à Centro æqualiter distant æquales sunt.

Si enim manentibus reliquis ut antè x \propto y

Erit & MN \propto zyaa-yy \propto zyaa-xx \propto OP.

Vice versa si MN \propto zyaa-yy \propto zyaa-xx \propto OP.

Erit & x \propto y. Q. E. D.

5. Duæ rectæ OP, RS non per centrum extensæ se bifariam non secabunt. E. 4. III. fig. 15.

Cum enim PT \propto (α) TO: & RU \propto US: patet PQ majorem esse quàm OQ, & RQ quàm QS. Cor. 1. I. h.

II. Si in Circulo duæ rectæ sese mutuò secuerint, rectangulum comprehensum sub segmentis unius æquale est ei, quod sub segmentis alterius comprehenditur rectangulo. E. 35. III.

Duæ rectæ in circulo BCDE se secantes, vel ambæ per centrum transeunt, vel alterutra tantum, vel neutra per centrum excurrit. fig. 14.

1. Si ambæ CE, BD per centrum transeunt: ponatur radius \propto a: sive CA \propto a \propto BA \propto a

AE \propto a \propto AD \propto a

Ergo rectang. CAE \propto aa \propto BAD rectang. \propto aa.

2. Sin alterutra DB tantum per centrum excurrit, eaq; alteram KL ad angulos rectos secat: sit KQ \propto (α) QL \propto d, DQ \propto b α . cor. I. radius \propto a; eritq; QB \propto 2a-b. I. h.

Ergo (β) dd \propto 2 ab-bb. h. e. \square rum KQ sive rectangulum KQL \propto rectangulo DOB. β . I. h.

D

3. Sin

fig. 15. 3. Sin ea quæ per centrum transit, EC, alteram KL non ad angulos rectos secat; sitq; radius AC, AE, AK $\propto a$, EQ $\propto b$ KQ $\propto c$ QL $\propto d$:

Erit & hic rectang. EQC \propto zab-bb \propto rectang. KQL \propto cd.

α . cor. 1. l. h. Ductâ enim ex centro A perpendiculari AM, erit (α) KM \propto

$$ML \propto \frac{1}{2} c + \frac{1}{2} d \text{ \& } QM \propto \frac{1}{2} d - \frac{1}{2} c: \text{ adeo q;}$$

$$\text{Quadr. KA} \propto aa \quad \square \text{rum QA} \propto aa - zab + bb.$$

$$\square \text{tri KM} \propto \frac{1}{2} cc + \frac{1}{2} cd + \frac{1}{4} dd \quad \square \text{tri QM} \propto \frac{1}{2} dd - \frac{1}{2} cd + \frac{1}{4} cc.$$

γ . XIII. p. 1. Et \square rum AM (γ) \propto aa - $\frac{1}{4}$ cc - $\frac{1}{2}$ cd - $\frac{1}{4}$ dd \propto \square ro AM (γ) \propto aa - zab + bb - $\frac{1}{4}$ dd + $\frac{1}{2}$ cd - $\frac{1}{4}$ cc.

$$\text{Ergo } zab - bb \propto cd.$$

4. Denique si neutra rectarum, v. g. nec KL, nec OP per centrum A excurrit: erit per præcedent. demonstrationem \square EQC \propto \square lo KQL & rectang. EQC \propto \square lo OQP. Ergo rectangulum KQL \propto rectangulo OQP. Q. E. D.

E. 7. III. III. Si in diametro Circuli EC, assumatur punctum Q extra centrum ab eoque in Circulum ducantur rectæ QR, QP; maxima erit QC in qua centrum, minima reliqua QE: aliarum vero propinqvior illi, quæ per centrum ducitur, v. g. QP, major quâ QR.

Productis PQ ad O, RQ ad S, demissisq; ex centro perpendicularibus AT, AU, quarum AT, minor quàm AU: erit EC major (δ) OP & OP major (δ) SR & quia EA \propto AC, OT \propto (ϵ) TP & SU \propto (ϵ) UR erit & AC major OT, multò magis QC major OQ; & TP major SU, multò magis QP major SQ.

Sit ergo EQ \propto a, QC \propto b, OQ \propto c, QP \propto d, SQ \propto e, QR \propto f: ubi notemus b esse maj. quàm c, & d. quàm e.

$$\text{Est a. } (\zeta) ab \propto cd \quad \text{At } a + b (\eta) \text{ maj. } c + d. \quad \text{At } c + d (\eta) \text{ maj. } e + f$$

$$a \propto \frac{cd}{b} \quad \text{Erg. } b + \frac{cd}{b} \text{ maj. } c + d \quad \frac{ef}{d} + d \text{ maj. } e + f$$

$$\text{Et quia } cd \propto ef \quad \frac{bb + cd \text{ maj. } bc + bd}{bb - bc \text{ maj. } bd - cd} \quad \frac{ef + dd \text{ maj. } ed + df}{dd - ed \text{ maj. } df - ef}$$

$$c \propto \frac{ef}{d} \quad \text{Et } b. \text{ maj. } d. \quad \text{Erat } c. \text{ } cd \propto ef \quad \text{d maj. f.}$$

$$\text{Est autem } ab \propto cd \quad \text{Erg. } eb \text{ maj. } ab \quad \text{Ergo } ed \text{ maj. } cd$$

$$\text{Et } c. \text{ maj. } a. \quad \text{Ergo } ed \text{ maj. } cd \quad \text{Ergo } ed \text{ maj. } cd \quad \text{Ergo } ed \text{ maj. } cd \quad \text{Ergo } ed \text{ maj. } cd \quad \text{Q. E. D.}$$

Coroll.

1. Ex puncto Q extra centrum, ad peripheriam duæ tantum po-E. 7. III.
nuntur rectæ æquales.

Propter omnimodam, enim congruentiam semicirculorum ELC, a. cor. 3.
ERC (a) ex quolibet puncto diametri w. g. Q eodem vel æquales defin. h.
lineæ ad unum semicirculum duci possunt, quæ ad alterum: atqui
earum, quæ ex eodem puncto Q ad eundem semicirculum cadunt,
nulla alteri est æqualis (β) Unde duæ tantum æquales rectæ ex β. III. h.
puncto extra centrum, ducuntur ad Circulum.

2. Ex quo sequitur, si ex puncto aliquo in Circulo, ad periphe-E. 9. III.
riam tres pluresve cadant rectæ æquales, illud esse centrum Cir-
culi.

IV. Anguli ADB, ACB. in eodem circuli segmento æqua-E. 21. III.
les sunt.

Sit enim AE ∞ a EC ∞ b. EB ∞ c ED ∞ d: Erit (δ) δ. II. h.

$$\frac{ab}{cd}$$

Ee $\frac{a}{d} \propto \frac{c}{b}$ h. e. (s) AE est ad ED: uti EB ad EC. ε. def. 4.

Sed & angulus DEA est ∞ (ζ) angulo CEB: Unde (η) triangu-
la AED, BEC sunt similia, & hinc (θ) angulus ADB est ∞ ang.
ACB. Q. E. D. §. II. p. 10.
η. XV. p. 10.
θ. def. 6.

Coroll.

1. Quadrilateri ABCD circulo inscripti, anguli, qui ex adverso
sunt, ADC, CBA, (DCB, BAD) sunt ∞ 2 rectis. sect. II. p. 1.
E. 22. III.

Quia enim ductis diagonibus DB, AC, omnes anguli Δli ADC
(κ) ∞ 2 rectis: angulus autem DBC ∞ (λ) ang. DAC & ang.
DBA ∞ (λ) DCA: erunt & anguli ADC & ABC ∞ 2 rectis.
Q. E. D. κ. VII. p. 1.
λ. IV. h.

2. In Circulo angulus ad centrum AFB duplex est anguli ad peri-
pheriam, ACB vel ADB. E. 20. III.

Sit enim ang. FBC ∞ (α) FCB ∞ a, AFB ∞ x. α. IX. p. 1.

Erit (β) & ang. ADB ∞ a. Et x ∞ (γ) 2a. β. IV. h.

3. In æqualibus Circulis æquales anguli æqualibus peripheriis in-
sistunt, sive ad centrum constituti sint, sive ad peripheriam: & vi-
ce versa. VII. p. 1.
E. 26. 27. III

D 2

De

d. cor. 3. De angulis ad centrum dubium non est (d): unde idem in an-
defin. h. gulis ad peripheriam, quia bi illorum dimidii sunt (e) obtinebit.

s. cor. 2. V. Si ex puncto H extra Circulum sumto, ducantur rectæ quot-
IV. h. liber HC, HB &c. utcunqve in concavam peripheriam cadentes;
fig. 16. erunt rectangula AHB, DHC, subtotis rectis & partibus illarum
extra circulum comprehensa æqualia.

Ductis n. AD & BC: erit HBC + ADC æ ang ADH + ADC
a. cor. 1. æ (a) 2 rectis; & hinc ang. ADH æ HBC: sic & ang. HCB +
IV. & l. p. 1. DAB æ DAH + DAB æ (a) 2 rectis, & hinc DAH æ HCB; angu-
β. XI. p. 1. lus verò H communis est. Unde Δla HDA & HBC (β) similia
sunt.

Sit ergo DH > a, AH > b, BA > c, CD > d. Erit (β),
HD HB AH HC
a ad b + c: uti b ad a + d

γ. 2. prole- Ergo (γ) rectang. DHC > aa + ad æ bb + bc. > rect. AHB.
gom. Q. E. D.

Coroll.

E. 36. III. 1. Quod si ergo HB circulum tangeret, foret AB æ c æ o adeo-
que □ mum EHD æ aa + ad æ bb □ to HB. Et vicissim si aa +
ad æ bb: erit c æ o id est HB circulum ad B contingeret.

E. 37. III. 2. Inter rectas ex puncto H extra Circulum sumto in convexam
E. 8. III. peripheriam utcunqve cadentes, minima est ea, quæ est iater
punctum H & diametrum GI; aliarum autem quæ minimæ prop-
pinquior est ut HD, remotiore AH semper minor est. Inter eas
autem quæ in concavam peripheriam cadunt ex puncto H, maxi-
ma est quæ per centrum transit; aliarum (γ) ea quæ centro prop-
pinquior HC, remotiore HB semper est major.

Sit HI vel HD æ a: IG vel DC æ b, BA æ c, AH æ d:
dico (1) d majus esse quàm a, & (2) a + b majus esse, c + d.

d. V. h. Est enim (d) aa + ab æ cd + dd. At b (e) major est c.
æ. cor. 3. l. h. Ergo bd + dd majus est aa + ab

dd maj. - bd. + aa + ab
d maj. - $\frac{a}{2}$ b + $\frac{\gamma}{4}$ aa + ab + aa,
hoc est d majus est, a. Q. E. D.

2 Est

2. *Est rursus* (d) $aa + ab \propto cd + dd$. *At per hanc d majus est a.*

Ergo ad + db majus cd + dd

$$a + b \text{ maj. } c + d. \text{ Q.E.D.}$$

VI. *Angulus in Semicirculo ABC rectus est.*

E. 31. III.

Sit ang. rectus $\propto a$: *ducto* g, radio, FB, *ang.* FAB \propto (z) AFB $\propto b$, fig. 16.

ang. FBC \propto (z) FCB $\propto c$. *Erunt ergo* (n) $2b + 2c \propto 2a$ z. IX. p. r.

Et ang. ABC $\propto b + c \propto a$. Q.E.D. n. VII. p. r.

Coroll.

Ergo angulus in segmento minori ABG, major recto est (totum E. 31. III. parte) & in majori segmento ABD, minor (pars toto).

VII. *Si ex quovis puncto E circuli PEC, in diametrum demittatur perpendicularis ED: fiatque uti segmentum inter centrum & perpendicularem interceptum, AD, ad segmentum à radio abscissum DC; sic radius AC ad quartam CF, atque ex F ducatur recta EF; illa circulum in puncto E contingeret.*

Ducta enim IHG, ED *parallela, sit* $DC \propto y$

α . I. h.

$$CF \propto z \quad \text{Erit } (\alpha) \text{ ED } \propto y \text{ zay-yy}$$

$$DF \propto x \propto z + y \quad \text{Et } (\alpha) \text{ HG } \propto y \text{ zay-yy} + 2ey-2ae-ec$$

$$DG \propto c \quad \text{Fiat autem } c \propto o \text{ ut IG sit } \propto \text{HG } \propto \text{ED.}$$

Unde ob triang. familia EDF, IGF *erit* (b)

β . XI. p. r.

ctum ED ad *ctum* IG \propto HG: *uti* \square DF ad *ctum* GF.

$$\frac{zay-yy \quad zay-yy + 2ey-2ae-ec}{2ay-yy} \quad \frac{xx \quad xx-2ex+ec}{y. z. \text{ pro- leg.}}$$

$$\text{Erit } g (\gamma) \frac{2ayxx-4aexy + 2aeey-xyy + 2eyyx-ceyy \propto}{\propto 2ayxx-yyxx + 2eyxx-2aexx-cexx}$$

$$\frac{2aey-4axy + 2yyx-eyy \propto 2yxx-2axx-cxx}{2yyx-4axy \propto 2yxx-2axx}$$

$$\text{Et quia } c \propto o. \quad \frac{yy-2ay \propto yx-ax}{x \propto 2ay-yy \propto z+y}$$

$$\frac{ay}{2ay-yy \propto ay + az-yy-yz}$$

$$\frac{ay}{a-y} \propto z.$$

$$\text{Hoc est } a:y \text{ ad } y \text{ uti } a \text{ ad } z. \text{ Q.E.D.}$$

$$D \quad 3$$

Co.

Coroll.

E. 16. 18. 19. 1. Radius AE circumulum EHC ad angulos rectos in puncto E
lll. fecat.

fig. 17. Ponatur enim AE $\propto x$, radius $\propto a$, DC $\propto y$, ED $\propto \frac{ay}{t}$ $\propto z$;
a. VII. h. Erit AD $\propto \frac{\gamma xx - zz}{a - y}$ & CF $\propto \frac{ay}{a - y}$ seu (facto $a - y \propto t$) CF $\propto \frac{ay}{t}$ &
DF $\propto \frac{ty + ay}{t}$, AF $\propto \frac{ty + ay}{t} + \frac{\gamma xx - zz}{t}$. Dico aut. x esse $\propto a$.

Quia \square ED $\propto zz$
 \square DE $\propto \frac{t ty + 2aty + aay}{t}$
Ergo \square EF $\propto \frac{t ty + 2aty + aay}{t}$ $\propto z$

β. XIII.
p. 1.

Atqui \square AF $\propto \frac{t ty + 2aty + aay}{t} + \frac{xx - zz}{t} + \frac{ty + 2ay}{t} \frac{\gamma xx - zz}{t}$
Ergo \square AE seu xx $\propto \frac{xx - zz + 2ty + 2ay}{t} \frac{\gamma xx - zz}{t}$

Resituto q. valore
 \square z $\propto \frac{zz \propto 2ty + 2ay}{t} \frac{\gamma xx - zz}{t}$
 $4ay - 2yy \propto \frac{4ay - 2yy}{a - y} \frac{\gamma xx - 2ay + yy}{t}$
 $a - y \propto \frac{\gamma xx - 2ay + yy}{t}$
 $aa - 2ay + yy \propto \frac{xx - 2ay + yy}{t}$

E. 11. 12. 111.

2. Si duo Circuli se mutuo tetigerint, recta quae ad eorum centra
adjungitur, in contactum circulorum cadet.

fig. 17. Tangant se mutuo circuli ECK & TK in puncto K: concipiatur
que recta MQ circulos utrosque in eodem puncto K tangens: ubi
patet, cum utriusque circuli ECK & TK radii AK, NK circumulum,
seu ejus tangentem MQ perpendiculariter (γ) fecent, eos in
unam rectam cadere. Q. E. D.

γ. cor. 1.
VII. h.
E. 13. 111.

3. Circulus TK. Circulum ECK in uno tantum puncto A tangit.

PARS II. MEMB. I. SECT. I. DE LIN. CIRCUL.

31

Cum enim utriusque circuli radii AK, NK tangenti MKQ perpendiculariter insistant (γ) idque in uno tantum puncto fieri possit (cum una tantum ex puncto in subjectam rectam cadat perpendicularis hoc est brevissima (α)) patet propositum.

VIII. Anguli OEP & FEP, quos secans PE cum tangente OF facit, æquales sunt iis, qui in alternis circuli segmentis sunt, angulis R & S.

Dua enim diametro EK, cum hæc tangenti FO (δ) perpendicularis sit: erit ang. (ϵ) KPE ∞ OEK ∞ (ζ) PEK + PKE, adeoq; PKE ∞ (η) PRE ∞ OEP. Porro ang. OEP + FEP ∞ (θ) ESP + ERP; hoc est, quia PRE ∞ OEP, etiam ang. FEP ∞ ESP. Q.E.D.

fig. 17.
 γ . cor. I.
 VII. h.
 a. IV. p. I.
 E. 32. III.
 fig. 17.
 d. cor. I.
 VII. h.
 ϵ VI. h.
 ζ VII. p. I.
 η . IV. h.
 θ . cor. I.
 IV. h.

SECTIO II.

De Superficie Circuli.

Definitio Secunda.

SI recta AB, manente uno puncto A fixo circum agatur ita ut omnes ejus rectæ puncta v. g. AFGHB circulos describant. orietur superficies circularis BECD, quæ & ipsa Circulus dicitur.

fig. 13.

THEOREM.

IX. Area Circuli BECD æqualis est triangulo rectangulo sub radio AB & peripheria BECD comprehenso.

Archim.
 de Circul.
 dimens.
 prop. I.

Sit radius ∞ a, peripheria BECD ∞ x: dico aream hujus circuli esse $\infty \frac{ax}{2}$

Sit enim recta cujus rotatione circulus fit AB ∞ a, ei q; ad B perpendiculariter applicata BZ ∞ peripheria BECD ∞ x: juxta quam deinde & relique peripherie à reliquis dista rectæ AB punctis H, G, F, &c. descriptæ, HY, GX, FV, perpendiculariter applicentur. Cum ergo semper sint radii suis peripheriis proportionales, scilicet AB ad BZ; uti AH ad HY; & uti AG ad GX; & uti AF, ad FV: patet si puncta AV, AX, AY, AZ, conjungantur fore trianula Δ FV, AGX, AHY, ABZ similia (quippe quæ habent

fig. 18.

a. XV. p. 1. *bent latera circa eosdem angulos F, G, H, B proportionalia (α) & hinc angulum FAV \propto ang. GAX \propto ang. HAY \propto ang. BAZ hoc est puncta V, X, Y, Z, in unam rectam AZ cadent. Ex quo consequitur summam omnium peripheriarum à singulis punctis rectæ AB descriptarum hoc est totam superficiem Circuli BECD constituere*

β. XVII. p. 1. *triangulum rectangulum ABZ \propto (β) $\frac{ax}{2}$ Q. E. D.*

Coroll.

E. 2. XII. *Circuli sunt inter se ut quadrata diametrorum. Sint duo circuli, & unius eorum peripheria \propto x, alterius \propto y, unius radius \propto a alterius \propto b:*

γ. IX. h. *Erit unius area \propto (γ) $\frac{ax}{2}$ alterius \propto (γ) $\frac{by}{2}$: quæ sunt in*

δ. 3. proleg. n. 2. *ratione $\frac{ax}{by}$. Aequi uti a ad x: sic b ad y & vicissim (δ) uti a ad b:*

$$\text{sic } x \text{ ad } y: b. e. \frac{a}{b} \propto \frac{x}{y}$$

$$\text{Ergo } \frac{ax}{by} \propto \frac{aa}{bb} \propto \frac{4aa}{4bb} \quad \text{Q. E. D.}$$

SECTIO III.

De Cono, Cylindro & Sphæra.

Definitiones tertiæ.

fig. 19. 1. *SI recta AB indefinitè protensa, manente uno puncto, A, fixo circa circumulum BCDE, in alio plano constitutum revolvatur, ita, ut aliquod semper lineæ mobilis AB punctum, peripheriam BCDE lambat vel stringat; eo motu superficies Conica describitur quodque hac superficie continetur solidum, Conus dicitur.*

2. *In eo punctum A vertex, circulus BCDE basis & perpendicularis ex vertice in planum circuli cadens. altitudo appellatur.*

3. Si.

3. Si circulus BCDE juxta lineam rectam immotam BF, quomodocunque plano ejus ad B insistentem, directò attollatur ita, ut in omni elevatione maneat sibi ipsi parallelus nec ullo modo rotetur, quæ eo motu describitur, figura solida *Cylindrus* dicitur. fig. 19.

4. Ubi circuli BCDE, FG *basis*: & recta ex quovis puncto unius basis in planum alterius baseos dimissa, *altitudo* dicitur.

5. Si semicirculus DCB circa diametrum DB revolvatur donec redeat in locum, ubi motum suum inchoavit, describetur figura solida BCDE, quæ *Sphæra* appellatur. fig. 20.

THEOREMATA.

X. Solidum Coni ABD æquale est basi BCDE in tertiam partem altitudinis, aut altitudini in tertiam partem baseos ductæ.

Sit enim *basis* BCDE $\propto x$, *altitudo* AL $\propto a$, *Diameter* BD $\propto b$: dico *Conum* ABD esse $\propto \frac{1}{3} ax$. fig. 19.

Conus ABD constituitur ex indefinitè multis circulis, circulo BCDE parallelis & tot numero, quot puncta altitudo AL continet: ut ut enim *Conus* sit obliquus tot semper tantum *Circuli*, id est *superficies* *Circulares* in eo continentur, quot puncta in altitudine. Omnium autem horum *Circulorum* *diametri* sibi paralleli sunt & Δ lum ABD confluunt & cum sint æquidistantes proportionales arithmetice existunt. (v. demonstr. Theor. 25. p. I. h.)

Quia ergo omnes *Circuli* sunt inter se (a) ut quadrata *diametrorum*, & vicissim (b) erunt etiam, uti quadratum *diametri* BD $\propto bb$ ad *Circulum* BCDE $\propto x$: sic (c) omnia quadrata omnium eorum, quæ diximus *diametrorum* ad omnes *Circulos* constituentes hunc *conum*, h. e. ad ipsum *Conum* ABD. Facile autem juxta regulam *Bacheti* in *prolegomenis* demonstratam, *summa* *quadratorum* ex his *diametris* ortorum invenitur. Sunt enim omnes *diametri* in *progresione* arithmetica, & terminus minimus \propto puncto A \propto differentiæ \propto o, maximus \propto b, numerus terminorum \propto a. Unde *quæstorum* *quadratorum* *summa* est $\propto \frac{1}{2} abb$. Et hinc uti \square tum ED $\propto bb$ ad *Circulum* BCDE $\propto x$ sic *summa* omnium illorum *quadratorum* $\propto \frac{1}{2} abb$ ad *Conum* $\propto \frac{1}{3} ax$. Q. E. D.

a. cor. IX.
h.
b. 3. prol.
n. 2.
c. 3. proleg. 5.

E

XI. So-

34 PARS II. MEMB. I. SECT. III. DE CONO, CYL. & SPHÆR.

XI. Solidum Cylindri FGBD est æquale basi BCDE ductæ in altitudinem AL.

Sit basis BCDE \propto *x altitudo AL* \propto *a* : dico Cylindr. FGBD \propto *ax*.

Solidum enim hoc est aggregatum tot circularum æqualium, rum inter se, tum basi BCDE, quot inter utramq; basin consistere possunt, b. e. quot puncta continet altitudo. Ergo patet propositum.

Coroll.

E. 10. XII. 1. Omnis Conus est tertia pars Cylindri ejusdem basis & altitudinis.

E. II. 13, 14. 2. Omnes Coni & omnes cylindri æquivalenti sunt ut bases & vice versa.

XII. *Sint enim duorum Conorum aut Cylindrorum bases, unius*

α. X. h. \propto *x, alterius* \propto *y, altitudo autem communis* \propto *a. Erunt (α)*

β. XI. h. Coni $\frac{1}{3}$ *ax* & $\frac{1}{3}$ *ay* : Cylindri (β) *ax* & *ay* : patet $\frac{1}{3}$ propositum.

E. 12. XII. XII. Coni & Cylindri similes sunt in triplicata ratione diametrorum, quæ in basibus.

fig. 19. *Sint Coni similes AHI, & ABD, in itsq; bases HI, \propto y, BD \propto x, altitudines AL \propto a, AK \propto b.*

Erit Conus AHI \propto (α) $\frac{1}{3}$ *by, ABD* \propto (α) $\frac{1}{3}$ *ax* : sint $\frac{1}{3}$ diametri HI \propto *c, BD* \propto *d.*

γ. cor. IX. Cum conii sint in ratione $\frac{by}{ax}$: sit $\frac{y}{x} \propto \frac{cc}{dd}$ nec non $\frac{b}{a} \propto \frac{c}{d}$

h. (est enim tam *b* ad *a* quam *c* ad *d*, uti (δ) AH ad AB)

δ. XI. p. 1. erit $\frac{by}{ax} \propto \frac{c^2}{d^2}$: Idem ergo obtinet in cylindris similibus, by & ax. Q. E. D.

XIII. Coni & cylindri æquales habent altitudines & bases reciproce proportionalia.

Sint enim duo Coni æquales $\frac{1}{3}$ *ax* & $\frac{1}{3}$ *by*, & duo Cylindri \propto *les ax* & *by*; ubi *a* & *b* sint altitudines, *x* & *y* bases.

Quia est $\frac{1}{3}$ *ax* \propto $\frac{1}{3}$ *by* vel *ax* \propto *by*.

Erit $\frac{a}{b} \propto \frac{y}{x}$. b. e. *a* ad *b*, uti *y* ad *x*. Q. E. D.

XIII. So-

PARS II. MEMB. I. SECT. III. DE CONO, CYL. & SPHÆR. 35

XIV. Solidum sphaeræ æquale, est quadruplo circuli maximi ducto in sextam partem diametri ejusdem.

Sit sphaera BCDE: in eaque circulus maximus BCDE $\propto x$, diameter ejus BD \propto EC $\propto 2a$, radius AB, AC, AE, AD $\propto a$: dico sphaeram esse $\propto 1\frac{2}{3} ax$. fig. 20.

Sphaera hæc constituitur ex indefinitè multis sibi incumbentibus Circulis ef, gh, ik, lm &c. tot numero, quot diameter BD puncta continet, quorum omnium radii sunt perpendiculares nf, oh, pk &c. ex singulis punctis diametri in peripheriam cadentes. Horum Circulorum summam h. e. totam sphaeram BCDE ut inveniamus, consideremus primò semisphaeram EBC. Hic cum circuli sint inter se, (α) ut quadrata diametrorum, & hinc etiam a. cor. IX. ut quadrata radiorum & vicissim: erit (β) uti quadratum radii AC $\propto aa$ ad circulum EC $\propto x$, sic summa quadratorum omnium radiorum AC, qm, pk &c. ad omnes Circulos, semisphaeram constituentes EC, lm, ik &c. h. e. ad totam semisphaeram. Nec diffuciliter summa quadratorum ex his radiis ortorum reperitur. Ductis enim rectis Am, Ak, Ah, &c. erunt quadrata, omnium radiorum AC, qm, pk &c. \propto quadratis Am, Ak &c. minus quadrat. qA, pA &c. At verò quadrata AC, Am, Ak &c. sunt tot numero, quot sunt puncta radii AB $\propto a$, unde summa horum \square torum est $\propto a^3$. Summa verò quadratorum Aq, Ap, Ao &c. juxta regulam Bacheti in proleg. ostensam est $\propto \frac{1}{3} a^3$. Ergo quadrata omnium radiorum AC, qm, pk &c. sunt $\propto \frac{2}{3} a^3$. Hinc cum sit uti quadr. radii ad Circulum EC: sic summa omnium quadratorum AC, qm &c. ad totam semisphaeram: erit ut aa ad x: sic $\frac{2}{3} a^3$ ad $\frac{2}{3} ax$ \propto semisphaeræ, ut sit tota sphaera $\propto 1\frac{2}{3} ax$. Q. E. D.

Coroll.

Conus BHI, sphaera BCDE, Cylindrus FGHI, ubi basis conii & cylindri \propto circulo maximo sphaeræ, altitudo eorundem \propto diametro sphaeræ, sunt in ratione, ut 1, 2, 3. Archim. I.
1. de sphaer.

Sit enim diameter BD $\propto 2a$, Circulus IH \propto circulo EC $\propto x$: erit Conus BIH $\propto \frac{2}{3} ax$, sphaera BCDE $\propto 1\frac{2}{3} ax$, Cylindrus FGHI $\propto 2ax$: patet q. & Cyl.
prop. 32.
& coroll.

XV. Cylindri FGBD superficies convexa æqvatur rectangulo sub latere FB & perimetro baseos BCDE.

fig. 19. Sit FB \propto a, perimenter BCDE \propto x: dico superficiem convexam Cylindri FGBD esse \propto ax.

Patet enim hanc superficiem constitui ex indefinitè multis perimetris sibi incumbentibus & perimetro BCDE æqualibus tot sc. numero quot puncta continet latus cylindri FB \propto a: b. est esse \propto ax. Q. E. D.

Archim. l. i. desphær. & Cylind. Congruit cum hac Archimedeæ reg. superficiem convexam cylindri FGBD æqvare Circulo, cujus radius est media proportionalis inter latus FB & baseos diametrum BD.

prop. 13. Sit enim diameter BD \propto b, erit media proport. inter FG \propto a & a. cor. IX. BD \propto b, \propto \sqrt{ab} , adeoq. diameter circuli superficiæ huic æqualis

h. $\propto 2\sqrt{ab}$. Sunt autem circuli (α) ut à diametris quadrata & vicissim, unde erit uti quadratum BD \propto bb ad circumulum BCDE

β . IX. h. $\propto (\beta) \frac{bx}{4}$ sic quadratum diametri 4 ab, ad ax.

XVI. Superficies convexa Coni æquilateri (seu cujus vertex centro baseos perpendicularis) ABD est \propto triangulo rectangulo sub latere AB & perimetro baseos BCDE comprehenso.

Sit latus AB \propto a, perimenter baseos BCDE \propto x: dico superficiem convexam Coni ABD esse $\propto \frac{ax}{2}$.

Superficies hæc constat ex tot perimetris, quot puncta continet latus AB. Concipiatur ergo ipsa AB in directum extendi ejusque singulis punctis perpendiculares rectæ applicentur singulis peripheriis hujus superficiæ æquales, v. g. BZ, HY, GX, FV: applicentur deinde eidem AB, rectæ BR, HQ, GP, FO æquales singule singulis in cono perimetrorum radiis BR ipsi BL, HQ ipsi qr, GP ipsi HK, FO ipsi mn. Quo factò cum rectæ ille æqualiter à se distantes æqualiter incrementent b. e. sic ut AF ad FO, sic AG ad GP, sic AH ad HQ &c. liquet puncta O, P, Q, R, incidere in unam rectam AR (γ) adeoq. planum ABR erit triangulum, quod posita BR \propto b, erit $\propto \frac{1}{2}$ ab. Unde fa-

γ . v. dem. propof. IV. h.

ci.

PARS II. MEMB. I. SECT. III. DE CONO, CYL. & SPHÆR. 37

cile Conica superficies eruitur. Est enim uti radius LB \propto BR \propto b
ad perimetrum BCDE seu BZ \propto x sic triangulum ABR \propto $\frac{1}{2}$ ab
ad superficiem quaesitam \propto $\frac{1}{2}$ ax. Q. E. D.

Congruuit cum hac Archimedeae reg. superficiem convexam con- Arch. de
ni æquilateri æqualem esse circulo, cuius radius est media proport. Sphær. &
inter latus conii, radiūq̄ve baseos. Cyl. I. I. pr.

Coroll.

Coni æquilateri ABD superficies convexa est ad basin BCDE; uti 14.
latus conii AB, ad radiū baseos BL. Arch. d. I.

Sit enim AB \propto a. BL \propto b. Perimetur BCDE \propto x: erit Cir- pr. 15.
culus BCDE \propto (d) $\frac{1}{2}$ bx: superf. conica (e) \propto $\frac{1}{2}$ ax: patet q̄ pro- d. IX. h.
positum. e. XVI. h.

XVII. Superficies Sphæricæ sunt inter se ut à diametris qua-

drata. Sint duæ Sphære, BCDE, GIKL: dico eas esse inter se ut \square fig. 13.
DB ad \square KG.

Constituitur superf. omnis sphære ex tot indefinitè parvis pe-
rimetris quot puncta continet semi periphæria, cujus revolutione
generatur (Z) Atqui periphæria omnis polygonon est infinitorum Z. def. 5. h.
laterum: quorum tamen in perimetro majori non major est nume-
rus, quàm in minori. Uterque enim tam minor GIKL, quàm ma-
ior BCDE tot continet latera indefinitè minuta, quot numero
sunt puncta per quæ radii, AE, AI à quibus describuntur (n) n. def. 1.
transeunt: simulac enim AE tantillum movetur, non minus lè Sect. 14. h.
sua statione discedit ac ipsum E, licet latera perimetri unius
BCDE majora sint quam latera alterius GIKL. Unde cum sint
perimetri singuli inter se uti diametri seu radii erunt etiam (S) S. 3. pro-
omnes periphæriae sphære BCDE b. e ipsa sphæra BCDE, ad omnes leg. n. 5.
periphærias sphære GIKL, b. e. ad ipsam sphæram GIKL: uti om-
nes radii, quibus descripti perimetri minoris sphære, b. e. uti
semicirculus IGL, ad omnes radios omnium perimetrorum sphære
BCDE, b. e. ad semicirculum EBC sive uti (a) à diametris qua- a. cor. IX.
drata: semicirculi enim sunt uti Circuli: (dimidia ut tota.) Q. E. D. h.

XVIII. Sphære BCDE superficies convexa est æqualis quadru- Arch. de
plo Circuli maximi ejusdem. sph. & Cyl.

E 3

Sit l. 1. pr. 31.

38 PARS II. MEMB. I. SECT. III. DE CONO, CYL. & SPHÆR.

Sit Circulus maximus $\propto x$, radius AB $\propto a$. superficies totius Sphære BCDE $\propto y$; dico $y \propto 4x$.

fig. 13. Ipsa Sphæra constat ex indefinitè multis superficibus sphericis BCDE, HMNO, GIKL &c. tot scilicet numero, quot sunt puncta radii AB $\propto a$. Sunt a. superficies spher. inter se uti à diametris (aut etiam radiis) quadrata & vicissim. Unde si fiat uti quadratum radii AB $\propto aa$ ad superf. spher. BECD $\propto y$, sic summa quadratorum ex omnibus radiis superficierum spheram constituentium ortorum, ad quartum; erit hoc quartum \propto solido spheræ. Cum ergo summa eorum quadratorum sit ex reg. in prolegom. ostensa $\propto \frac{1}{2} az$ erit ipsa Sphæra $\propto \frac{1}{2} ay$. Eadem Sphæra erat supra (β) $\propto \frac{1}{2} az$ Ergo $\frac{1}{2} ay \propto \frac{1}{2} az$.

Et $y \propto 4x$. Q. E. D.

MEMBR. II.

SECTIO I.

De Parabola, Ellipsi & Hyperbola.

Definitiones Primæ.

- fig. 21. 1. SI duæ rectæ AB, AC se intersecent ad angulos rectos in puncto A & AB versus D, AC vero utrinque ad E & F. producta sit; ponaturque AB perpendiculariter moveri per AC, v. g. versus E & eodem tempore AC quoque perpendiculariter descendere versus G, hac ratione, ut in omni interfectionis puncto, scilicet H, longitudo transmissa per AC & AB, h. e. AD, & DH atque ipsa AB sint continuè proportionales: linea curva AHS ejusmodi interfectione in plano descripta dicitur Parabola.
2. In qua punctum A vertex; AG axis vel diameter; HD autem rectæ AC parabolam in vertice A contingenti parallela, ordinatim diametro applicata, AB latus rectum vel parameter dicentur.

Co-

Coroll.

(1) Ex qua generatione facili negotio Parabolæ proprietates perspicitur, scilicet cum AD, DH & AB sint continuè proportionales, a. Cor. 2. semper esse (a) rectangulum DAB \propto quadrato DH. h. e. ponendo proleg. AB latus rectum $\propto r$, diametrum interceptam AD $\propto x$ & ordinatim applicatam DH $\propto y$, esse $yy \propto rx$. Ap. Perg. II. I. Con.

(2) Quod si AB moveatur eadem lege versus F, uti motam concepimus versus E, patet propter eandem diametrum interceptam AD, esse KD \propto DH, adeoque applicatam quamlibet v. g. KH utrinque Parabolâ terminatam ab axe aut diametro dividi bifariam.

(3) Constat, in parabola quadrata ordinatim applicatarum, v. g. DH, LM, esse interceptis diametris AD, AL proportionalia. Apoll. 20. Ponatur AL, $\propto v$, LM $\propto z$, & AB $\propto r$, AD $\propto x$, DH $\propto y$: I. Con. dico zz esse ad yy ; uti v ad x .

Est enim $zz \propto (a)rv$, & $yy \propto (a)rx$.

Ergo $zz (rv) ad yy, (rx)$; ut v ad x.

3. Si dato triangulo æquicruo ABC, cujus latera BA & CA producta, latus BA circa punctum fixum B & latus CA circa punctum fixum C versus eandem partem rotentur ut semper se interfecerint uti in F, & quantum uni lateri decedit v. g. FE æquetur ei, quod alteri accedit: linea curva AFH quæ hac intersectione in plano describitur dicitur *Ellipsis*.

4. In qua punctum L, ubi perpendicularis ALK trianguli basis secatur vocatur *Centrum*, linea GH utrinque in curva terminata & per puncta B, C, transiens, *axis*: & hanc bifecans ad angulos rectos ALK *axis priori conjugatus*, & omnes huic & Tangenti curvam in G parallela, *ordinatim applicatae* dicuntur.

Coroll.

Quia KG eodem modo describitur ac AG, hæc cum illa congruet adeoque ordinatim applicatae utrinque in Ellipsi terminatae MN &c. nec non omnes rectæ Ma &c. per centrum transeuntes & utrinque in curva terminatae, ab axe bifariam dividuntur.

5. Si dato triangulo æquicruo ABC, divisaq; basi bifariam in D & productis his rectis indefinitè, EA circulariter rotetur circa punctum

cor. 1.
fig. 22.
cor. 1.

40 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.
 ctum A, ac eodem tempore producta utrinque BC perpendiculariter intra latera BF & CG descendat, hac conditione ut BD semper sit media proportionalis inter segmenta IL & LK per punctum intersectionis L facta: quæ per punctum hoc L describitur Curva DL, dicitur *Hyperbola*.

6. In qua punctum A *Centrum*, AE secans BC ad angulos rectos *axis*, & punctum N *vertex*, rectæ LM, MN, ipsi AB parallelæ *ordinatim applicatæ* ad diametrum; BF, CG hyperbolæ *Asymptotæ*, AD *semisfis lateris transversi*, & OD *latus transversum*, seu diameter transversa, AB a. diameter *conjugata* appellatur.

Coroll.

1. Hinc rectarum asymptotis terminatarum IK rectangula, quæ sunt ex earum segmentis JL, LK semper sunt æqualia. sunt enim singula æqualia quadrato BD ex generatione.

2. Si diameter AE eadem lege versus alteram partem rotetur punctum N describet Hyperbolam DN, quæ cum priori DL congruet, & hinc applicatæ hyperbolâ terminatæ LN à diametro DM dividuntur bifariam.

3. Hyperbola DT indefinitè protensa semper magis ac magis accedit ad asymptoton AF, nunquam tamen eam tangit aut secat.

THEOREM.

XIX. Si sumto ubivis in Parabolæ diametro puncto L, cui *ordinatim* applicetur LM, & diameter AL extra Parabolam ad N ita continuetur ut AL sit \propto AN: recta NM ducta parabolam in puncto M continget.

Sit enim NL \propto x, AL \propto y DL \propto a; erit DN \propto x - a & AD \propto y - a, & sit a \propto o, ut HD sit \propto OD \propto LM.

Quia \square LM est ad (a) \square um HD sive OD; uti AL est ad AD; & uti \square LN ad \square DN; uti AL ad AD: sic \square NL erit & (γ) ad \square DN h. e. uti y ad y - a: ita xx ad xx - 2ax + aa.

a. Def. 1. l.
 cor. 1. h. m.
 \gamma. 2. prolog.
 d. 2. prolog.

$$\text{Ergo } (d) \frac{2xy - 2axy + aay \propto xxy - axx.}{2xy - ay \propto xx \text{ \& } \text{quia } a \propto o}$$

$$\frac{2xy \propto xx}{2xy \propto xx}$$

adeoq; 2y \propto x, Q. E. D.

XX. Si

PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c. 41

XX. Si à quolibet puncto M in parabola AM ducatur recta MP parallela Diametro AG: erit MP sic ducta ejusdem Parabolæ diameter, verticem habens M & ordinatim applicatas SH, AT rectæ NM Parabolam in vertice M contingenti parallelas. *fig. 27.*

Concipiantur ex punctis H, M, S ordinatim applicatæ diametro AX: HD, ML, SG, ducaturque iis QV parallela.

Sit q̄, AL ∞ a ∞ (α) AN: adeo q̄, NL ∞ VR ∞ za α. XIX. h.
LM ∞ QV ∞ b

MQ ∞ RN ∞ LV ∞ c, & hinc AV ∞ a + c
DV x & GV ∞ y.

AL est ad (β) AD: uti □um ML ad □um HD. Et AL (β) est ad β. Cor. 3. AG; uti □um ML ad □um SG, b. e. a ad a + c - x; def. i. 2. h.

ut bb ad β bb, $\frac{a+c-x}{a}$ a ad a + c + y: ut bb β bb, $\frac{a+c+y}{a}$

& (γ) NL ad LM: uti DR ad DH. Et NL (γ) ad LM: ut GR ad SG γ. XI.

b. e. za ad b: ut 2a - x? $\frac{2a-x}{2a}$, b 2a ad b: ut 2a + y? $\frac{2a+y}{2a}$, b p. 1.

$$\frac{a+c-x}{a} \frac{4aa-4ax+xx}{4aa} \text{,,bb,} \frac{a+c+y}{a} \frac{4aa+4ay+yy}{4aa} \text{,,bb}$$

$$\frac{4aa+4ac-4ax \times 4aa-4ax+xx}{4ac \times xx} \frac{4aa+4ac+4ay \times 4aa+4ay+yy}{4ac \times yy}$$

$$\frac{2yac \times x}{2yac \times y}$$

Ergo x ∞ y & hinc (γ) HQ ∞ QS.

Porrò diximus (γ) NL ad LM: uti GR ad SG, hoc est ponendo 2yac ∞ y. za ad b: uti 2a + 2yac? $\frac{2a+2yac}{2a}$, b ∞ SG

Et quia etiam sponatur MP ∞ f, WX ∞ WA est ∞ 2yaf, erit & NL: ad LM uti AX ad TX.

hoc est, za ad b: ut 2a + 2yaf? $\frac{2a+2yaf}{2a}$, b ∞ TX.

Subtrahatur jam ex SG ∞ $\frac{2a+2yac}{2a}$, b & TX ∞ $\frac{2a+2yaf}{2a}$, b
LM > GZ ∞ XY ∞ b, erit ZS ∞ 2yabc & YT > 2yabf.

F Set

42 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.

Sed (β) $ZS \propto zyabc$ est ad $YT \propto zyabf$ uti QS ad PT
b. e. c ad f uti \square um QS ad \square um PT : adeo $\frac{1}{2}(\delta)$ recte
 def. 1. 2. h. QS, PT , ordinatim applicata ad diam. MY . Q. E. D.

XXI. In ellipsi quadratum ordinatim axi applicata IF , est ad
 rectangulum GIF sub segmentis axeos GI, IH ; uti \square um axeos
 fig. 22. GH ad \square axis conjugati AK .

Sit $BC \propto a, AB \propto AC \propto GL \propto LH \propto b$; erit $GH \propto zb. IL \propto c$:
 Ergo $BI \propto \frac{1}{2} a \cdot c \cdot IC \propto \frac{1}{2} a \cdot c \cdot IF \propto y$.

$$\square BI : \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \quad \square IC \propto \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc$$

$$\square IF \propto yy \quad \square IF \propto yy$$

$$\square BF \propto \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy(a) \quad \square CF \propto \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy(a)$$

$$BF \cdot FC \propto y \cdot \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy \cdot \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy \cdot zb$$

$$\frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy \propto zb \cdot \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy$$

$$\frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy \propto 4bb \cdot 4b \cdot \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy + \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy$$

$$zb \cdot \frac{1}{4} aa \cdot ac \cdot cc \cdot yy \propto zbb \cdot ac$$

$$aabb - 4abbc + 4bbcc + 4bbyy \propto 4b^4 - 4abbc + aacc$$

$$yy \propto 4b^4 + aacc - aabb - 4bbcc$$

$$4bb.$$

Id est uti $4bb$ ($\square GH$) ad $4bb \cdot aa$ ($\square AK$) sic $bb \cdot cc$ ($\square GIH$) ad yy
 β . 3. pro- & vicissim (β) uti $4bb \cdot aa$ ad $4bb$ sic yy ad $bb \cdot cc$. Q. E. D.
 leg. n. 2. Coroll.

1. Quod si axi seu diametro transversa GH , & ei conjugata AK
 apoll. 13. I. queratur tertia proportionalis HO , quae *latus rectum* seu *para-*
 Cor. *meter* dicitur: erit \square applicata IF \propto rectangulo sub latere recto
 HO & diametro intercepta IH , minus rectangulo QPR .

Sit enim $IF \propto y, IH \propto x, GH \propto q. Lat. rect. HO \propto r$

Ostendimus autem esse $yy \propto \frac{4bb \cdot aa}{4bb}$, $bb \cdot cc = abi \frac{4bb \cdot aa}{2b} \propto r$,

$zb \propto q, b \cdot c \propto x, b \cdot c \propto q \cdot x$: unde $yy \propto \frac{rx \cdot rxx}{q}$ Q. E. D.

ad qd TY & ad qd rxx & ad qd YK & ad qd 2. Un-

PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c. 43

2. Unde porro patet quadrata applicatarum IF, ST esse inter se Apoll. 27. I. uti rectangula sub segmentis diametrorum GIH, GSH. Con.

Sit enim IF \propto y, ST \propto z, IH \propto x, SH \propto v. Erit (γ) y. Cor. 1. XXI, h.
 $yy \left(\propto \frac{rx-rxx}{q} \right) ad zz \left(\propto \frac{rv-rvv}{q} \right) uti qx-xx ad qv-vv. Q.E.D.$

XXII. Si sumto ubivis in Ellipsis diametro puncto B, cui ordinatim applicetur MB & diameter BG ad V continuetur, sitque ut distantia puncti applicationis à centro, scilicet BL ad diametrum interceptam BG; sic residuum tranversa diametri BH, ad diametrum interceptam continuatam BV; recta MV Ellipsin in puncto M continget.

fig. 22.

Ducta XYZ parall. ad MB, sit BV \propto x, BG \propto y BH \propto z, BZ \propto a, HZ \propto z-a, ZG \propto y+a. Sit autem a \propto o ut YZ \propto XL.

Rectang. HZG est ad rect. HBG, uti \square ZV, ad \square BV (utrunque enim a) uti \square XZ ut \square YZ ad \square MB)

b. e. yz-ay+az-aa ad yz: uti xx+2ax+aa ad xx
 (γ) $\frac{yzx-ayxx+azxx-aaxx}{zxx-yxx-axx} \propto \frac{yzx+2ayz}{zxx-yxx-axx} \propto \frac{yzx+2ayz}{zxx-yxx-axx}$

a. Cor. 2.

XXI, h. &

XI, p. 1.

y. 2. pro-

leg.

Et quia a \propto o $x \propto \frac{2yz}{z-y}$ sitve $\frac{yz}{\frac{1}{2}z-\frac{1}{2}y}$

b. e. BL $\propto \frac{1}{2}z - \frac{1}{2}y$ est ad BG $\propto y$: uti BH $\propto z$, ad BV $\propto x$. Q.E.D.

XXIII. Si à quolibet puncto Ellipseos M, per centrum L ducatur recta Ma; erit hæc ejusdem diameter, cujus vertex M, & ordin. applicata, bc, bG, tangenti in M, MV parallela.

Sint diametro GB applicata, KL, MB, & cd, bisq. parall. bc. Sit q. BM \propto a, BG \propto b, GH \propto q, BH \propto q-b \propto c. BL $\propto \frac{1}{2}q-b \propto$ f, Mb \propto g. ML \propto h, ba \propto 2h-g \propto k, bL \propto h-g \propto m. ed \propto x, eL \propto y.

fig. 22.

Erit autem (α) BV $\propto \frac{bc}{f}$: eB \propto (β) $\frac{fg}{h}$: eG \propto (β) $\frac{bcm}{hf}$: adeo q. a. XX. h.

dg $\propto \frac{bcm}{hf} - x$, lg $\propto \frac{bcm}{hf} + y$: eG $\propto \frac{fg}{h} + b$: eH $\propto c - \frac{fg}{h}$. β . XI, p. 1.

Ergo dg $\propto \frac{fg}{h} + b - x$ rectan- LG $\propto \frac{fg}{h} + b + y$ rectan-

dH $\propto c - \frac{fg}{h} + x$ gul. GdH LH $\propto c - \frac{fg}{h} - y$ gul. GLH

44 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.

ω ffgk : fhmx + bchh-hhxx ω ffgk + 2fhmy + bchh-hhyy

hh

hh.

(quia c-b ω 2f, h-g ω m 2h-g ω k)

γ. Cor. 2. Quia ω , (γ) \square GBH ad \square GdH (GLH) uti \square MB ad \square cd (KL) sunt \square tra

XXI. h. ffgk-2fhmx + bchh-hhxx ω ffgk + 2fhmy + bchh-hhyy

cd ω

bchh

aaKL ω

bchh

(,aa

Sed & quia (β) BV ad MB : uti dg (Lg) ad dc (KL) : eadem \square tra

bbccmm-2bcfhmx + fhhxx

ω bbccmm + 2bcfhmy +

cd ω

bbcchh

aa. KL

bbcchh.

(ffhhxx, aa

His equatis (quia

bcbgk

bcbgk

hh-mm ω gk)

xx ω hh

ut & yy ω hh.

Ergo ed ω x ω e L ω y, & hinc (β) Kb ω bc.

Quod si pro Mb ω g, ponatur Mb ω p, & pro ba ω k seu 2h-g, ba ω

2hbcp-bcpp

2hbcg-bcgg

2h-p, fiet \square kG ω

hh

: uti \square ed rejeo k ω

hh.

Ergo \square kG, ad \square ed, seu inter quæ eadem est ratio (β) \square bG ad

\square bc : uti 2hp-pp, ad 2hg-gg, h. c. uti rectang. Mba ad rectang.

δ. Cor. 2. Mba ; & (δ) rectæ, bc, bG sunt ordinatim applicatæ diametro Ma.

XXI. h. Q. E. D.

Apoll. 12. XXIV. Si ex duobus hyperbolæ punctis T & L ducantur ad u-

II. Con. tram quæ asymptoton parallelæ TX, TY item LQ, LR : rectangula

fig. 23. XTY, QLR sub his parallelis contenta ælia sunt.

Sit ST ω a, IL ω b, TW ω c, LK ω d, XT ω x, TY ω y : Erit

α. XI. p. 1.

(α) ut a ad b : ita x ad $\frac{xb}{a}$ ω QL : & ut c ad d : sic y ad $\frac{dy}{c}$ ω LR.

β. cor. 1.

Atqui (β) bd ω ac Ergo rectang. QLR ω $\frac{bdyx}{ac}$ ω yx rectang.

def. 6 h. XTY. Q. E. D.

Apoll. 12. XXV. Si ad latus transversum OD, & diam. huic conjuga-

II. Con. tam BC sumatur tertia proport. PD, quæ latus rectum seu parame-

ter dicitur ; erit \square tum applicatæ LM ω rectangulo sub latere recto

PD, & diametro intercepta DM, plus rectangulo Z a P.

Sit OD ω q, BC ω 2b, DP ω r ω $\frac{4bb}{q}$ DM ω x, LM ω y

Er-

Ergo $AM \propto \frac{1}{2}q + x$, & $ZA \propto \frac{rx}{q}$ Erit autem (a)

uti $\frac{1}{2}q$ ad b : sic $\frac{1}{2}q + x$ ad $\frac{bq+2bx}{q} \propto MI$

subtr. $y \propto ML$

$\frac{bq+2bx-xy}{q} \propto NK$ vel IL .

Ergo $\frac{bq+2bx-xy}{q} \propto LK$

Quam $BD \propto bb \propto (\gamma) \frac{bbqq+4bbqx+4bbxx-qqyy}{qq} \propto$ rect. ILK . γ . def. 6. h.

$bqqq \propto bbqq + 4bbqx + 4bbxx - qqyy$.

$yy \propto \frac{4bbqx + 4bbxx}{qq}$ atqui $\frac{4bb}{q} \propto r$.

Ergo $yy \propto rx + \frac{rxx}{q}$. Q. E. D.

Coroll.

Hinc constat, quadrata applicatarum MN , UV esse inter se ut
 rectangula OMD , $OULD$ sub summa lateris transversi & diametri $Apoll.$ 21.
 interceptæ OM , OU & sub diametro intercepta DM , DU . I. Con.

Sit enim $MN \propto y$, $UV \propto UD \propto v$. Erit (δ) δ . XXV. h.
 $yy \propto \frac{+ rxx}{q} ad zz \propto \frac{+ rvv}{q}$: uti $qx + xx$ ad $qv + vv$. Q. E. D.

XXVI. Si sumto ubivis in Hyperbolæ diametro puncto M ,
 cui ordinatim applicetur MN & diameter MD ad b continuetur,
 sitque ut distantia puncti applicationis à centro sc. MA ad aggregatam
 diametrorum transversæ OD & interceptæ MD ; sic diameter
 intercepta MD ad eandem continuatam Mb : recta bN Hyperbolam
 in puncto N continger. fig. 23.

Ductâ UV c. parall. ad MN : sit $Mb \propto x$, $MD \propto y$ $MO \propto z$,
 $MU \propto a$; erit $UD \propto y + a$, $OU \propto z + a$. Sit autem $a \propto o$, ut
 $UV \propto Uo$.
 F 3 Re

46 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.

Rectang. OUD est ad rect. OMD, uti \square Ub ad \square Mb (utraq. e-
 a. XXV. h. nim (a) sunt, uti \square UV \propto c \square ad \square MN). hoc est:

Xl. p. I. $yz + az + ay + aa$ est ad yz : uti $xx + 2ax + aa$ ad xx

γ . 2. pro-
 leg. (γ) $yzxx + azxx + ayxx + aaxx \propto yzxx + 2ayzx + aayz$
 $zxx + yxx + axx \propto 2yzx + ayz$

Et quia $a \propto o$ $x \propto \frac{yz}{z+y}$ siue $\propto \frac{yz}{\frac{1}{2}z + \frac{1}{2}y}$ b. c.

AM $\propto \frac{1}{2}z + \frac{1}{2}y$ est ad OD + MD $\propto z$: uti MD $\propto y$ ad Mb $\propto x$.
 Q. E. D.

fig. 23. XXVII. Si à quolibet Hyperboles puncto N, iper centrum A
 ducatur recta NA; erit hæc ejusdem diameter, cujus vertex N,
 & ordinatim applicata, recta qD, de tangenti in N parallela.

Sint diametro DM applicata, eg, MN, mf, iisq. db parallela.

Sitq. MN $\propto a$ MD $\propto b$, DO $\propto q$, MO $\propto q + b$ $\propto c$ MA $\propto \frac{1}{2}q$
 $+ b$ $\propto d$ Nd $\propto f$, AN $\propto g$, dA $\propto g + f$ $\propto h$, dO $\propto ig + f$ $\propto m$,
 hg $\propto x$, hm $\propto y$.

a. XXVI. h. Erit autem (a) Mb $\propto \frac{bc}{d}$ Mb $\propto (\beta) \frac{fd}{g}$ bn $\propto \frac{bch}{gd}$; adeo q. gn $\propto \frac{bch}{gd} - x$:

β . XI. p. I. $mn \propto \frac{bch}{gd} + y$: bD $\propto b + \frac{fd}{g}$; bO $\propto c + \frac{fd}{g}$

Ergo gD $\propto b + \frac{fd}{g} - x$ rectan- mD $\propto b + \frac{fd}{g} + y$ rectan-

gO $\propto c + \frac{fd}{g} - x$ gul. DgO mO $\propto c + \frac{fd}{g} + y$ gul. DmO

$\propto \frac{bcgg + ddfm - zdghx + ggxx}{gg} \propto \frac{bcgg + ddfm + zdghy + ggyy}{gg}$

(quia $b + c \propto 2d$, $g + f \propto h$, $ig + f \propto m$)

γ . Cor. \square OMD ad \square OgD (DmO) uti \square MN ad \square eg (mf) sūt Ota
 XXV. h. $\propto \frac{bcgg + ddfm - zdghx + ggxx}{bcgg}$ $\propto \frac{bcgg + ddfm + zdghy + gg}{bcgg}$ (YY, aa)

Sed & quia β Mb ad MN: uti gn (mn) ad eg (mf). eadem \square ta
 $\propto \frac{bbcch - zbcdghx + ddggxx}{bbcgg}$ $\propto \frac{bbcch + zbcdghy + gg}{bbcgg}$ (ddy, aa)

eg $\propto \frac{bbcgg}{bbcgg}$ $\propto \frac{bbcgg}{bbcgg}$ (ddy, aa)

His

His æquatis $bcfm$ $xx \propto \frac{bcfm}{gg}$ ut & $yy \propto \frac{bcfm}{gg}$
 (quia $hh-gg \propto fm$)

Ergo $hg \propto x \propto hm \propto y$ & hinc (β) $cd \propto df$
 Quod si pro $Nd \propto f$, ponatur $Nq \propto p$, & pro $dO \propto m \propto zg + f$:

$qO \propto zg + p$, fiet $\square mD \propto \frac{zbcgp + bcpp}{gg}$ uti $\square hg$ (rejectione m) $\propto \frac{zbcgp + bcff}{gg}$.

Ergo $\square mD$, ad $\square hg$, seu inter que eadem est ratio (β) $\square qD$ ad $\square de$ uti $zgp + pp$, ad $zgf + ff$, h. e. uti rectæ OqN ad rectæ OdN , & hinc (δ) rectæ qD & de ordinatim applicatæ diametro ANq . Q. E. D.

d. Cor. XXV. h.

SECTIO II.

De Area Parabolæ, Ellipsis & Hyperbolæ.

Harum definitiones per se manifestæ.

XXVIII. Area parabolæ aAg æquatur $\frac{1}{2}$ trianguli aAg æqualem basin & altitudinem cum ipsa habentis.

Sit latus rectum $\propto r$, AV vel $be \propto x$, $bd \propto y$, AD vel $bIL \propto z$, altitudo parabolæ $\propto a$. Ergo $aV(a) \propto \sqrt{rx}$ & $KD \propto \sqrt{rz}$. Erit ob Δla similia. $AF a$, $A bd$ (β).

uti $AF \propto \sqrt{rx}$ ad AV vel $Fa \propto x$: sic $Ab \propto \sqrt{rz}$ ad $bd \propto y$
 $\frac{y \sqrt{rx} \propto x \sqrt{rz}}$

$yy x \propto z$: & hinc (γ) x est ad y : uti y ad z
 h. e. ubicunque fiat intersectio d semper erunt, be , bd , bk tres continue proportionales, at q; hinc (δ) semper erit, uti $\square be$ ad $\square bd$: sic be ad bk : quo fit, ut & (ϵ) omnia $\square ra$ ex singulis rectis AV parallelis & parallelogr. $AVaF$ constituentibus, sint ad omnia $\square ra$ rectæ & parallelogr. $AVaF$ constituentium Δlu AaF , sic ipsum parallelogr. $AVaF$ ad spatium $AKaF$. Unde posita F basi hujus parallelogr. ejus q; altitudi-
 ne $\propto a$: erit uti $\square ra$ rectarum $\square li$ $AVaF \propto axx$, ad $\square ra$ rectarum Δli $AaF \propto \frac{1}{2} axx$ (ex reg. Bacheti in proleg. ostensa) sic \square
 AV

Archim. d. quadr. parabol. prop. 17. & 24. fig. 21. a. Cor. 1. def. 1. & 2. h. β . XI. h. γ . 2. prol. d. Cor. 7. proleg. s. 3. proleg. n. 5.

48 PARS II. MEMB. II. SECT. II. DE AREA PARABELL. &c.

AV aF \propto Δ lo a Ag, \propto ax, ad spatium AK aF, quod hinc est $\propto \frac{1}{2}$ ax: ut totum planum aK Ag sit $\propto 1 \frac{1}{2}$ ax. Q. E. D.

Arch. de
Conoid.
& Sphær.
pr. 5. 6.
fig. 25.
§. I. h.
7. Cor.
XXI. h.
§. 3. prol.
no. 5.

XXIX. Area Ellipsis æquatur Circulo, cujus diameter media est proportionalis inter utrasque diametros ellipsis.

Sit ellipsis ABCD, eiq; circumscriptus circulus ASCR sineque utrique ordinatim applicat. GHS eiq; parallela, EBQ per Centrum E transiens. Hic quia, ubicunque applicetur GHS, \square GH est ad re-ctang. AGC. \propto ζ \square GS: uti η \square EB ad re-ctang. AEC \propto ζ \square EQ erit semper GH ad GS uti EB ad EQ adeoq; ζ tota el-
lipsis ABCD ad totum Circulum AQCR, uti PB ad PQ seu uti
axis conjugatus DB ad axem transversum AC \propto RQ & vicissim
si ergo AC \propto q DB \propto Z, Circulus AQCR \propto x: erit juxta dicta el-

lipsis ABCD $\propto \frac{xz}{q}$: quæ si ponatur esse Circulus, foret uti Circ. x

ad \square diam. \propto qq: sic(x) Circ. $\frac{xz}{q}$ ad quadratum sui diametri \propto qz, ut diameter ipsa fiet \propto \sqrt{qz} . Q. E. D.

Coroll.

Ellipsis est ad ellipsin uti re-ctangula ex diametris.

Archim. d. I. pr. 7. l. XXIX. h. μ . Cor. IX. h. Certum enim est circulos, quibus æquantur (λ) esse in ea ratione (μ) Quæ de Hyperboles area passim disputant Eruditi prolixiora sunt quam ut hic afferri possint, neque nostrum hic est litem istam dirimere.

SECTIO III.

De Conoide Parabolico, Elliptico, seu Sphæroide & Hyperbolico.

Definitio.

SI indefinitè multæ re-ctæ parallelæ, quibus constat planum Parabolæ, Ellipseos aut Hyperbolæ fiant totidem Circulorum parallelorum diametri, formabuntur figuræ solidæ, quas Conoidea, Parabolica, Elliptica seu sphæroidea aut Hyperbolica dicimus

THEO-

PARS II. MEMB. II. SECT. III. DE CONOID. &c. 49
THEOREM.

XXX. Solidum Conoidis parabolici æquatur basi in dimidi-
am altitudinem ductæ.

Sit Conoides parabolicum HAC, ejusque basis circulus HC $\propto x$, fig. 24.
altitudo $\propto a$: erit ejus solidum $\propto \frac{1}{2} ax$.

Hoc Conoides confatur ex indefinite multis Circulis, quorum
radii sunt BC, DE, FG, ordinatim sc. applicatæ parabolæ HAC, &
BC parallele. Atqui horum radiorum \square ta sunt inter se uti diame- a. Cor. 3.
tri interceptæ, (a) \square tu sc. BC ad \square DE, uti AB ad AD &c. & Cir- def. 1. 2.
culi sunt inter se, ut (b) \square ta diametrorum seu etiam radiorum, sect. 1. h.
unde & hi Circuli ex radiis BC, DE &c. sunt inter se. uti (c) AB, β . Cor.
AD &c. sed omnes diametri interceptæ AB, AD, AF &c. sunt in A- IX. h.
rithmetica progressionem (omnes n. applicatæ DC, DE, FG æquali: γ , 1. prol.
ter inter se distant) ergo & ipsi Circuli ex singulis applicatis BC,
DE, FG tanquam radiis orti erunt in Arithmetica progressionem.
Hujus a. minimus terminus est $\propto a$ maximus \propto circulo HBC $\propto x$,
numerus terminorum \propto altitudini parabolæ $\propto a$, unde ejus sum-
ma, h. e. totum Conoides (ex reg. priori in proleg. ostensa) est \propto
 $\frac{1}{2} ax$ Q. E. D.

Coroll.

Conoides parabolicum æquatur $1 \frac{1}{2}$ Coni eandem altitudinem
& basin cum ipso habentis.

XXXI. Sphæroides ellipticum ABCD æquatur quadruplo Co- pr. 23. 24.
ni ADB, cujus basis est circulus ab axe conjugato DB, tanquam dia- Archim. d.
metro descriptus, altitudo verò \propto dimidio altitudinis sphæroidis. 1. pr. 29. 30.

Sit Circulus à diam. DB ortus $\propto y$, altitudo totius solidi $\propto 2a$:
erit totum sphæroides $\propto 1 \frac{1}{2} ax$ & ejus dimidium DAB $\propto \frac{3}{4} ay$. fig. 25.

Circuli ex quibus constat Conoides DAB, v. g. DB, FH, IL, MO, a, cor. IX.
sunt inter se, uti rectangula. AEC, AGC, AKC, ANC, (utraq. enim h. Cor.
sunt a) uti \square ta EB, GH, KL, NO) & vicissim: unde & uti rectang. 2. XXI. h.
AEC ad Circ. DB sic (b) summa omnium rectang. AEC, AGC, AKC, β . 3. prol.
ANC ad totum Conoides DAB. Posita ergo AC $\propto q$, diametrum q. in-
tercepta AE $\propto x$ erit rectang. AEC $\propto qx - xx$, hoc est \propto AC ductæ in
AE, minus \square to AE, quod cum in omnibus iis rectangulis obtineat,
erit eorum summa $\propto q$, ductæ in summam omnium diam. intercepta-
rum AE, AG, AK, AN minus summa \square torum AE, AG, AK, AN.

G

Quo-

Archim.
de Con.
& Sphær.

Quoniam autem reſtangula ea totidem ſunt numero, quot ſunt Circuli Conoidis DAB, ſeu quot puncta ſunt altitudinis ∞ a: erit ſumma diametrorum omnium interceptarum AE, AG, AK, AN (ex reg. priori in proleg.) $\infty \frac{1}{2}$ ax: ſumma verò \square torū AE, AG, AK, AN ex reg. poſteriori $\infty \frac{1}{2}$ axx. ut ſumma reſtangulorum AEC, AGC AKG, ANC $\infty \frac{1}{2}$ q ax - $\frac{1}{2}$ a xx $\infty \frac{1}{6}$ a qq; quia x $\infty \frac{1}{2}$ q.

Erit ergo ex demonſtratis, uti $\frac{1}{4}$ qq ad y: ita $\frac{1}{6}$ a qq ad Conoides DAB $\infty \frac{2}{3}$ ay. Q. E. D.

Archim. XXXII. Conoidēs Hyperbolicum ABC eſt ad Conum ejusd. Conoid eodem baſeos & altitudinis ABC, uti diameter intercepta, plus $1 \frac{1}{2}$ la- & Sphæ. teris tranſverſi, ad diametrum interceptam plus latere tranſverſo. propoſ.

27. 28. Circuli hujus Conoidis BC, FH, IL &c. ſunt inter ſe uti reſtangula ſub latere tranſverſo plus diametro intercepta, & diametro fig. 26. intercepta (utraq; enim (a) ſunt inter ſe ut \square ta DC, GH, KL &c.)

ea, Cor. IX. Poſitis ergo latere tranſv. ∞ q interceptā ΔD ∞ x, altitudine ∞ a; h. circuloq; Bc ∞ y: deprehenditur eodem ratiocinio, (quo in præ-

cor. XXV. ced. propoſ. uſi ſumus) ſumma reſtangulorū ſub latere tranſv. ∞ diametris interceptis, & ſub diametris interceptis $\infty \frac{1}{2}$ q ax + $\frac{1}{3}$

axx: fietq; ex diſtis

uti qx + xx ad y ſic $\frac{1}{3}$ q ax + axx ad totum Conoides ABC ∞

$\frac{3qay + 2ayx}{6q + 6x}$ Atqui $\frac{3qay + 2ayx}{6q + 6x}$ eſt ad $\frac{ay}{3}$ ∞ Cono ABC,

uti $1 \frac{1}{2}$ q + x, ad q + x. Q. E. D.

Ως εν παραδω.

I. Philoſophia vulgaris ſeu Ariſtotelica ſeu Scholaſtica Ethnicismo & Atheismo favet. II. Argumentum pro exiſtentia Dei, quod ex idea innata deſumitur eſt ſolidiſſimum; nitor enim omnium ſcientiarum fundamento, quo ſubtrito illæ omnes evaneſcunt. III. Deus certius & prius cognoviſcit, quàm ulla res corporea. IV. Hinc argumentum, quo ex rerum creaturarum exiſtentia Numen eſſe oſtenditur, concluſionem habet clariorem ac præmiſſas. V. Hypotheſis Copernicea, tam vulgari Ptolomaica, quàm Tychonica aut Semi-Tychonica verior eſt. VI. Omnis magnitudo eſt proportio & omnis proportio eſt magnitudo.

F I N I S.

P. 5. l. 22. pro numerum l. ſemiſſem. P. 23. poſt itidem, add. ſuos Circulos deſcribunt, quorū omniū idem.

AB: 155 159

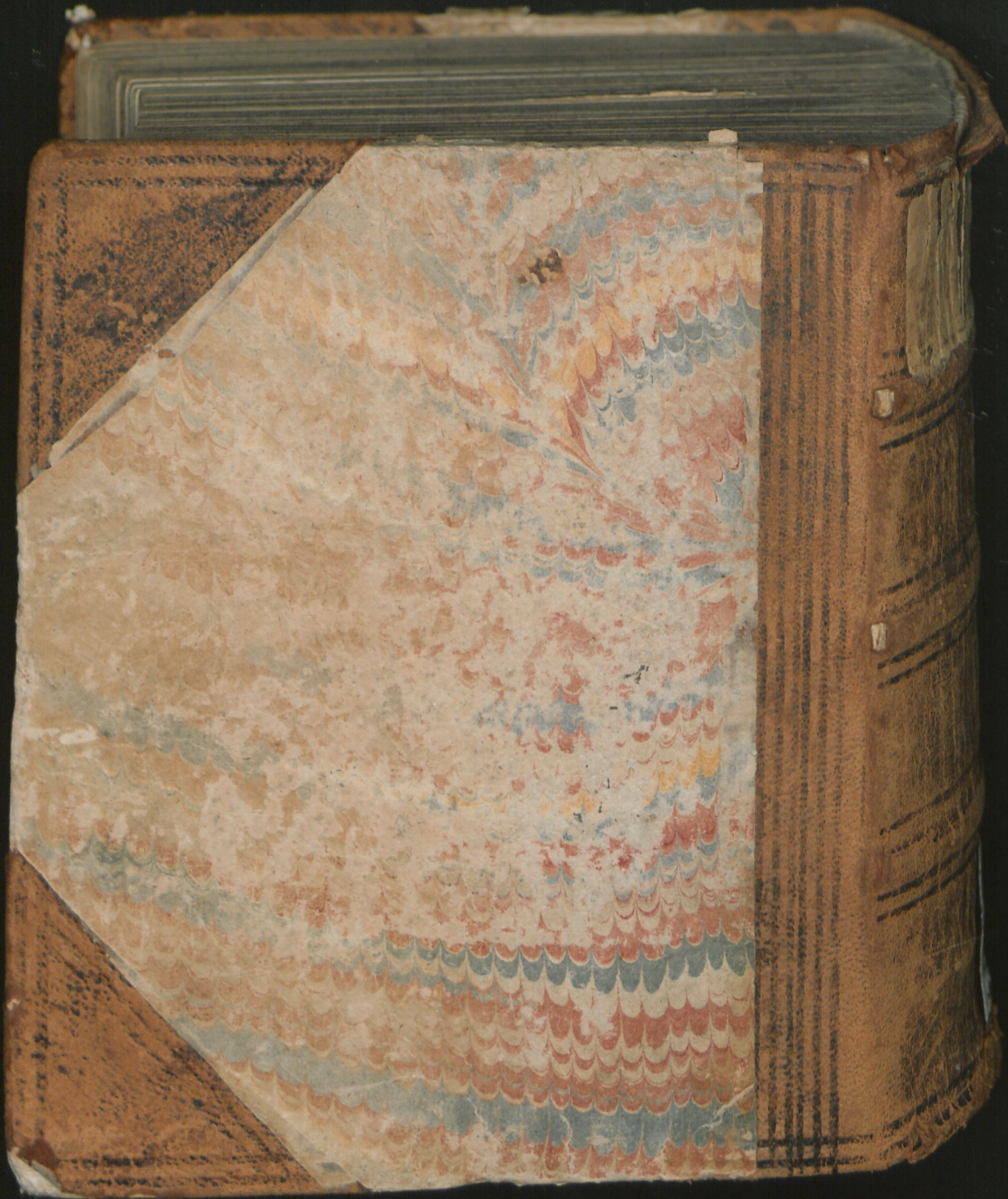
ULB Halle 3
002 673 711

7
5b.

VD 17

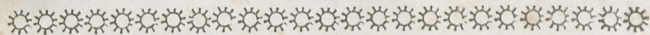

DISSERTATIO^{20.} MATHEMATICA
EXHIBENS
GEOMETRIÆ
ELEMENTA,
ALGEBRAICE,
Ubi opus,
EVOLUTA,

Quam
PRÆSIDE
DN. BERNHARDO ALBINO,
PHILOS. ET MED. DOCT. hujusque PROF.
ORD. CELEBERRIMO atq; h. t. DECANO,
PATRONO & PRÆCEPTORE SVO
FUGITER. OBSERVANDO,
D. V. SEPTEMB. ANNI 1685.
Publicè discutiendam offert

AUCTOR
OTTO HOMFELD,
Bremensis,

Francof. ad Oderam,
Typis CRHISTOPHORI ZEITLERI.

